Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1589 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 5 iunie 1954

Exemplul inovatorului

IN MARELE NUMAR de scrisori pe care le primim zilnic, rareori se întîmplă să lipsească știrile care vorbesc despre preocuparea tineretului muncitor pentru descoperirea și stăpînirea „noului" în muncă, despre succesele sale în învingerea greutăților și piedicilor care i se pun în față.

„Inovatori din rîndurile tinerilor — de la „1 Mai Brăila", „Propunerea tînărului turnător — de la fabrica „1 Septembrie" din Satu Mare", „Inovația tînărului strungar — de la întreprinderea „Flacăra" — Buzău", „Săptămîna inovațiilor — la uzinele „23 August" „Descoperim rezerve interne" (fabrica de postav Buhuși), „Inovații de preț" — la Rafinăria nr. 1. Ploești, — iată numai o parte din titlurile apărute în ultimul timp în coloanele ziarului nostru, care oglindesc elanul și nestăvilita forță creatoare a tineretului nostru muncitor.

In cuvinte simple, mulți dintre corespondenții voluntari ne scriu, cu justificată mîndrie, despre faptele lor de muncă, despre lupta neobosită pe care o duc împotriva a tot ceea ce este învechit și ne ține în loc, pentru valorificarea a noi posibilități de sporire a producției și productivității muncii. Deseori în rîndurile trimise ni se cere un sfat, ni se vorbește despre greutăți și lipsuri și mai întotdeauna corespondenții își exprimă dorința ca „noul" descoperit de tinerii muncitori și tehnicieni să vadă lumina tiparului, pentru a fi cunoscut și folosit de cît mai mulți oameni ai muncii.

Tinerii inovatori și raționalizatori, împărtășesc astfel cu dragoste experiența și metodele lor înaintate de lucru ca pe un bun de care trebuie să se bucure toți.

Intrecerea socialistă a imprimat un nou și puternic avînt luptei pe care tinerii muncitori din fabrici și uzine, de pe șantiere și ogoare o duc, pentru realizarea măsurilor indicate de partidul și guvernul nostru în vederea ridicării continue a bunăstării celor ce muncesc. Din mijlocul tinerilor s-au ridicat noi figuri de fruntași și inovatori, tineri hotărîți să stăpînească tehnica înaintată, pentru care posibilitățile de îmbunătățire a procesului de producție sînt nelimitate.

Astfel de oameni sînt: Constantinescu Constantin de la întreprinderea „Flacăra" Buzău, Ciumenco Pavel și Rădulescu Ionel, de la „1 Mai"-Brăila, utemiștii din brigada condusă de Pantof Gheorghe de la Rafinăria nr. 1 Ploești și alții, care și-au pus întreaga lor pricepere, inițiativa creatoare și spiritul inovator, în slujba ridicării producției, a productivității muncii și reducerii prețului de cost.

In întreprinderile în care comitetele organizațiilor de bază U.T.M., îndrumate îndeaproape de organizațiile de partid, se preocupă de crearea unor condiții favorabile, mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor cuprinde mase mereu mai largi de tineri muncitori. Este demn de urmat exemplul dat de comitetul organizației de bază U.T.M. de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din București, care se interesează îndeaproape de temele și preocupările tinerilor inovatori și raționalizatori, de popularizarea și stimularea acestora.

Faptul că membrii comitetului U.T.M. din uzină se interesează îndeaproape de felul cum sînt rezolvate la cabinetul tehnic propunerile de inovații și raționalizări, interesul pe care îl manifestă față de această acțiune, a făcut ca numărul propunerilor primite din rîndul tinerilor muncitori să crească de la o zi la alta, să se urgenteze rezolvarea acestora.

De asemenea, comitetul organizației de bază U.T.M. de la „Radio Popular", desfășoară o muncă susținută de popularizare și stimulare a inovatorilor și raționalizatorilor, de urmărire a rezolvării și aplicării inițiativelor izvorîte din masă.

In unele locuri însă membrii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. au neglijat să acorde sprijinul pe care au datoria să-l dea tinerilor inovatori, nu au urmărit îndeaproape rezolvarea propunerilor de către cabinetele tehnice și nu au căutat să antreneze pe tehnicieni în munca de sprijinire a inovatorilor. Un exemplu edificator de nepăsare condamnabilă față de problema inovatorilor îl constituie atitudinea comitetului organizației de bază U.T.M. de la uzinele „Mathyas Rakosi", care a desfășurat o muncă defectuoasă în rîndul tinerilor inovatori. Același lucru se poate spune și despre Atelierele C.F.R. Galați, unde din cele 140 inovații propuse de muncitori anul trecut — printre care multe ale tinerilor — nu au fost aplicate în practică decît două.

Pasivitatea cu care unele organizații de bază U.T.M. privesc această problemă, pe care o consideră ca „exclusiv a tehnicienilor", trebuie lichidată fără întîrziere. Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să se preocupe îndeaproape de frămîntările și preocupările tinerilor muncitori pe locul de producție, să sprijine studierea temelor de inovații a căror rezolvare ar contribui la obținerea de economii, la îmbunătățirea procesului de producție și ridicarea productivității muncii.

Rezolvarea cu operativitate și simț de răspundere a propunerilor tinerilor inovatori și raționalizatori, stimularea, popularizarea și extinderea experienței lor înaintate, va imprima un nou și puternic avînt elanului lor creator, pus cu abnegație în slujba ridicării bunăstării celor ce muncesc.

Insemnări

Ce zici, Vîrlan Ion?

Spre seară vestea a ajuns la gospodăria agricolă de stat Bragadiru. Mulgătoarea Viana Neicu nu s-a minunat prea tare.

— Așa scrie Ioan Gîtej, a spus ea. Ei bine, o să vedem care pe care!

Lui Ioan Gîtej, muncitor la gospodăria agricolă de stat Coțușca, regiunea Suceava, i-a apărut o scrisoare în ziar în care arăta angajamentele sale pentru obținerea titlului de „cel mai bun îngrijitor de animale". Atît a fost destul! Și Viana Neicu a scris comitetului central al sindicatului muncitorilor agricoli, angajîndu-se să obțină în medie, pe o perioadă normală de lactație o producție de lapte care depășește cu mult cele obișnuite pînă în prezent.

Ca și ea au mai scris și îngrijitorii de vite Dumitru Neicu, Alexandru Nistor și Ioana Neagu, tot de la gospodăria agricolă de stat Bragadiru.

Intrecerea pentru titlul de „cel mai bun îngrijitor de animale" a cuprins apoi îngrijitorii de porci, oi etc.

Imi aduc aminte de tînărul Vîrlan Ion, dintr-o comună de lingă Rîșnov. L-am cunoscut acum vreo 3 sau 4 ani. Nu știu pe unde o mai fi, și dacă mai este îngrijitor de vite.

— Ce să fac? — îmi spunea atunci — Cu vita nu-i așa cum îi cu omul. Vita mănîncă cînd vrea, bea cînd îi e sete. Poți s-o faci să înțeleagă? Vita-i vită!

Ascultă Vîrlan Ion, ce și-a propus în angajamentul său îngrijitorul Alexandru Nistor, care în cinstea zilei de 1 Mai a obținut în luna aprilie o depășire a planului cu 1585 litri lapte! El s-a angajat cu ocazia acestei întreceri să obțină în medie, pe o perioadă normală de lactație, de la fiecare vacă de rasă Schwitz cîte 400 litri lapte, peste producția planificată de 3000 litri lapte, iar de la vaca cu numărul matricol 33 să obțină 5000 litri lapte față de 3800 litri planificați.

Sau iată un alt exemplu tot atît de convingător: Tînărul Filip Petre, utemist, de la G.A.S. Lunca din raionul Istria, a depășit planul de producție pe anul 1953 cu 8200 litri lapte, reușind ca de la vaca Lipoveanca să obțină o producție medie pe zi de 34—35 litri lapte.

Ei, ce crezi Vîrlan Ion, vita-i vită? Sau, poate ți-ai schimbat de mult părerea și faci și tu parte astăzi dintre acei ce luptă în întrecerea pentru titlul de „cel mai bun îngrijitor de animale?"

I. ISAIIA

Intenții prost realizate

Se cuvin apreciate bunele intenții ale ziarului „Flamura Prahovei", care, în dorința de a veni în sprijinul bunei desfășurări a procesului de învățămînt, a publicat de curînd, sub semnătura tovarășului M. Mateescu, un mare articol intitulat — neinteresant și plictisitor — „Să fie lichidate lipsurile care frînează bunul mers în procesul de învățămînt la Școala de 10 ani din Sinaia".

Pe un spațiu invers proporțional cu rezolvarea pe care o dă problemelor, articolul relatează situația proastă la învățătură de la Școala medie de 10 ani din Sinaia, și încearcă să descopere cauzele lipsurilor pe care le arată.

Iată ce scrie autorul articolului: „Curios este faptul că această situație nu a impresionat prea mult pe membrii corpului didactic — care socotesc că au muncit „din toate puterile" și că dacă situația este așa cum este apoi vinovați sînt elevii care nu învață". Se poate ca tovarășului M. Mateescu acest lucru să i se pară curios. Dar numai tovarășului Mateescu, pentru că, orice s-ar spune, orice lipsuri ar avea profesorii, oricît de prost ar preda, elevii poartă în primul rînd răspunderea pentru situația lor la învățătură.

Dar — ceea ce e mai grav — nu se pune problema criticării unor profesori slab pregătiți. Iată ce scrie mai departe autorul articolului: „Tovarășa Mlădinescu este bine pregătită, predă lecțiile la un înalt nivel și asistînd la o oră de clasă, la răspunsurile date de elevi, nu poți să nu rămîi plăcut impresionat..."

Despre această tovarășă și despre alți profesori ca Gorănescu Tarsula, Chiciu Mihai, Cojoc Constantin, Gheorghe Viorica, Jigău Ion ziarul scrie că obișnuesc să dea nota 2, că la ei „această notă constituie argumentul prin care tovarășii respectivi arată că „sînt oameni exigenți" și că ei „nu se joacă de-a școala".

Iată dar că aproape întregul colectiv de profesori e criticat pentru exigența de care dă dovadă.

Credem că o asemenea poziție este profund neprincipială, că ea este de natură să submineze prestigiul profesorilor.

Metode pedagogice juste ca cea folosită de tovarășul profesor Cojoc, de a asculta mai mult pe elevii care fug de la ore, pentru a vedea dacă și-au însușit materia, sînt de asemenea criticate în articol.

Ziarul „Flamura Prahovei" a dat de data aceasta dovadă de o condamnabilă ușurință. Publicarea unui asemenea articol neprincipial și superficial scris, nu este de natură să contribue la lichidarea lipsurilor; elevii vor cîștiga cel mult convingerea că nu poartă răspunderea proastei lor pregătiri și vor înceta să-și respecte profesorii.

Intențiile redacției ar fi fost bune. Dar ele au fost prost realizate.

I. RACOVIȚA

Din poșta de ieri

BUCUREȘTI 4 IUN 54 48

● Elevii anului III B de la Școala medie tehnică de centrale electrice din Craiova sînt hotărîți să devină tehnicieni cu o înaltă calificare profesională. Ei au dovedit acest lucru la prima teză pe care au dat-o la o materie de specialitate, „Organe de mașini". La această teză, din efectivul de 30 de elevi ai clasei, 16 au primit calificativul „foarte bine" iar 14 „bine".

Aceste rezultate se datoresc în egală măsură muncii depuse de biroul U.T.M. al clasei respective, de responsabilul cu buna desfășurare a meditațiilor și însăși de munca fiecărui elev în parte.

Nu trebuie să trecem cu vederea nici ajutorul dat elevilor de tovarășul profesor Petrolanu Petru care și-a dat tot interesul pentru a lămuri problemele rămase neclare fiecărui elev în parte.

Corespondent
NICOLAE ROVENȚA

● Undeva pe malul drept al Ialomiței se află comuna Șotinga. In minele de lîngă această comună lucrează numeroși muncitori care se străduiesc să dea patriei tot mai mult cărbune. Pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a început construirea a 17 clădiri destinate locuințelor. Aceste clădiri sînt înălțate pe fosta moșie a unui latifundiar.

Infățișarea comunei se transformă neîncetat. Au apărut două magazine alimentare, un restaurant, un cămin cultural și un club. Nevoile materiale și culturale ale muncitorilor cresc pe zi ce trece.

Corespondent
GHEORGHE DRAGAN

● Organizațiile U.T.M. din comuna Filipești și Iliești, raionul Bacău, au mobilizat tinerii pentru curățirea izlazurilor comunale care constituie baze furajere însemnate.

Pînă acum tinerii din comuna Filipești au reușit să curețe de spini și mușuroaie o suprafață de 60 ha. de izlaz iar cei din comuna Iliești o suprafață de 30 hectare.

Tineri ca Tomescu Alexandru, Mareș Constantin și alții din comuna Filipești au muncit cu drag la mutarea terenului.

Și tovarășii Mihai Ciapon și Popescu Cristea din Iliești au fost exemplu în muncă pentru ceilalți tineri.

Corespondent
NICOLAE IONIȚA

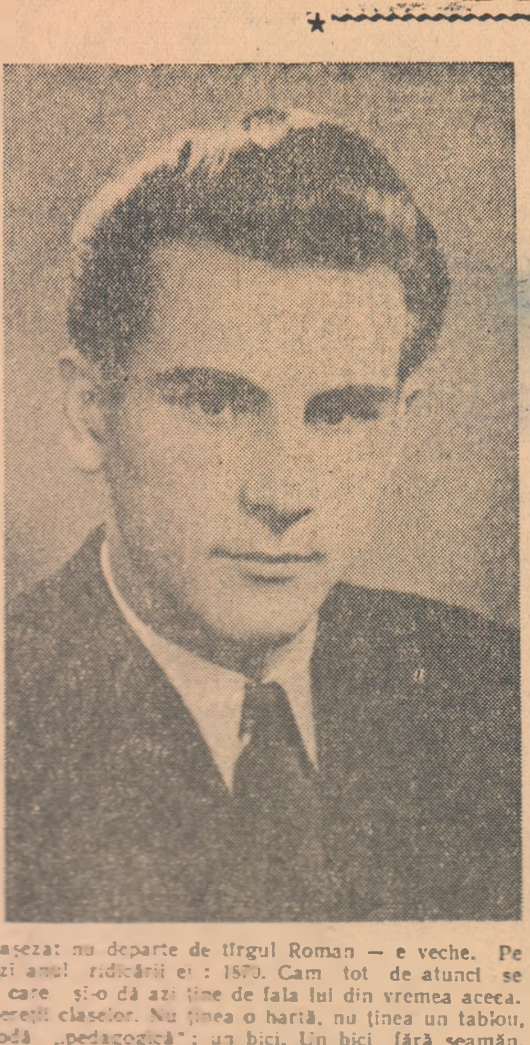
● In zilele de 15 și 16 mai a.c., echipa de teatru a casei de cultură din raionul Mediaș, a prezentat în sala clubului „7 Noiembrie" din Tîrnăveni, comedia în trei acte „Titanic vals" de Tudor Mușatescu. Piesa care a avut un deosebit succes în rîndul spectatorilor, a fost vizionată de cca 700 muncitori și funcționari din oraș.

Spectatorii au apreciat în mod deosebit felul în care tovarășii Vali Lupu, Silvia Panciu, Gheorghe Albu, Lilica Sofronie și Onița Vintilă și-au interpretat rolurile.

Decorurile au fost executate cu multă grijă de Traian Bișca.

Corespondent
TOTH HARSANYI ALEXANDRU

UN INVĂȚĂTOR SĂTESC

Aproape de catedră, în perete, se află un cui. Intr-o zi, Aurel Petrilă după ce le cîntase școlarilor săi la vioară, o agăță în cuiul cu pricina. Atunci, în clasă, se petrecu ceva cu totul neașteptat: unii aplaudară, alții izbucniră în rîs, cîțiva rămaseră cu ochii la cui ca și cum ar fi fost hipnotizați, și pînă și cei mai liniștiți dădură semne de neliniște... Nedumerit, învățătorul ceru lămuriri. Răspunseră toți deodată. Invățătorul nu înțelesese nimic, dar auzi de cîteva ori cuvîntul *bici*. Se întoarse și privi cuiul, parcă s-ar fi așteptat să vadă acolo — prin cine știe ce miracol — în locul viorii, un bici. Dar văzu vioara. Și desluși în larmă că acolo a *fost* un bici. Cînd? El nu-l văzuse niciodată. Restabili liniștea și ceru deslușiri unuia singur. Băiatul povesti. Da, cuiul avea și o poveste...

Școala din Săbăoani — un sat așezat nu departe de tîrgul Roman — e veche. Pe fruntea clădirii se mai poate citi și azi anul ridicării ei: 1870. Cam tot de atunci se află și cuiul în perete. Importanța pe care și-o dă azi ține de fala lui din vremea aceea. Nu era un cui ca toate celelalte din pereții claselor. Nu ținea o hartă, nu ținea un tablou, ci o metodă, cea mai însemnată metodă „pedagogică": un bici. Un bici fără seamăn. Nici ca cele ale țăranilor pentru vite — mai mult sperietoare decît bici, nici ca cele ale vătafilor pentru țărani — concretizarea [illegible] puterii executive; el era unic — reprezenta știința, reprezenta „culturalizarea neamului", reprezenta pedagogia. Bătrînii din Săbăoani, cînd își amintesc de școală, mai întîi de el își amintesc; mai întîi și cam atît, fiindcă „oile" și „boii", știința adică, s-au uitat repede în viața care-i dezalfabetiza fără metode pedagogice, dar și fără greș.

In anii din urmă, cuiul și-a pierdut rostul, dar nu și importanța. Parcă ar fi bănuit că sfîrșitul poveștii sale e încă departe...

De obicei, învățătorii fac parte dintr-un singur colectiv pedagogic — acela al școlii lor. Problemele de seamă în cadrul acestui colectiv se discută. Aurel Petrilă, însă, face parte din două colective pedagogice: al școlii și al familiei. Familia Petrilă constituie, din punct de vedere profesional, un colectiv pedagogic: Tatăl, Constantin, este învățător și corespondent de presă; mama, Eugenia, este învățătoare și deputată în sfatul popular al comunei; fiul, Aurel, este învățător și secretar al organizației de bază U.T.M. a corpului didactic din Săbăoani.

Seara, în odaia curată, cu miros de mere, discuțiile încep ca în orice familie, dar se termină ca într-o cancelarie de școală. Discuții despre Macarenco și despre metoda analitico-sintetică în aritmetică, despre problema frecvenței și despre succesele în munca de alfabetizare... Ceasurile trec și cei trei învățători își împărtășesc unii altora bucuriile și necazurile, sfătuind îndelung ca trei specialiști în fața unui plan comun. Cîte nu-s de spus! Intîmplarea cu acel cui din preajma catedrei, de pildă, a stîrnit o mulțime de amintiri, unele de seri, de alaltăieri, altele vechi, de demult...

Printre cele din urmă este și prima lecție a lui Aurel. De atunci a trecut un singur an, dar [illegible] vechea amintirea. A intrat în clasă. Acolo, copii care și ei se aflau la prima lor lecție: clasa I-a. I-a privit el, l-au privit ei, și învățătorul, fără să scoată o vorbă, s-a dus la director: „Nu știu cum să încep..." Directorul l-a însoțit. Prima lecție au ținut-o amîndoi.

Acum cîteva luni, tînărul învățător Gheorghe Tancia intra în clasă pentru prima lui lecție. Nu era singur. Il însoțea Aurel Petrilă, așa cum altădată făcuse directorul. Două lecții, ca două pietre de kilometraj pe un drum; între ele, munca de un an, o sumedenie de întîmplări mărunte, care dovedesc că kilometrii sînt alcătuiți din centimetri.

Iată unul din acești „centimetri". Bacoșcă Petra nu se prea împăca cu aritmetica dovedindu-se, în schimb, foarte priceput la citire; Ghergut Petru, spre deosebire de tovarășul său, se simțea la largul lui între cifre și [illegible] între litere. Bacoșcă stătea lîngă fereastră; Ghergut, lîngă sobă. Aurel Petrilă i-a mutat în aceeași bancă, i-a sfătuit să învețe împreună și acasă. După un timp, amîndoi erau la fel de prieteni și cu aritmetica și cu citirea.

Aceeași însuflețire este depusă și în munca de alfabetizare. La ședințele învățătorilor utemiști, secretarul are obiceiul să spună: „Nu știu cum o să petreacă la 23 August învățătorii din Săbăoani, dacă în comună o să mai fie oameni care să nu știe a citi și a scrie..." El învață unsprezece femei și un bărbat și a hotărît ca pînă la 23 August să sporească numărul abonamentelor la ziare cu încă douăsprezece.

In orice casă din sat ai intra, Aurel Petrilă este întîmpinat cu bucurie. Oamenii din Săbăoani îl socot, ca și pe ceilalți învățători, un tovarăș al lor. Sfătuiesc cu el despre treburile satului și chiar despre cele ale gospodăriei, cu toate că învățătorul încă n-a împlinit douăzeci de ani. Fiindcă l-au văzut la lucru — la școală, și pe sfertul lui de hectar semănat cu legume și zarzavaturi, iar omul la lucru se cunoaște.

GH. ȘTEFAN

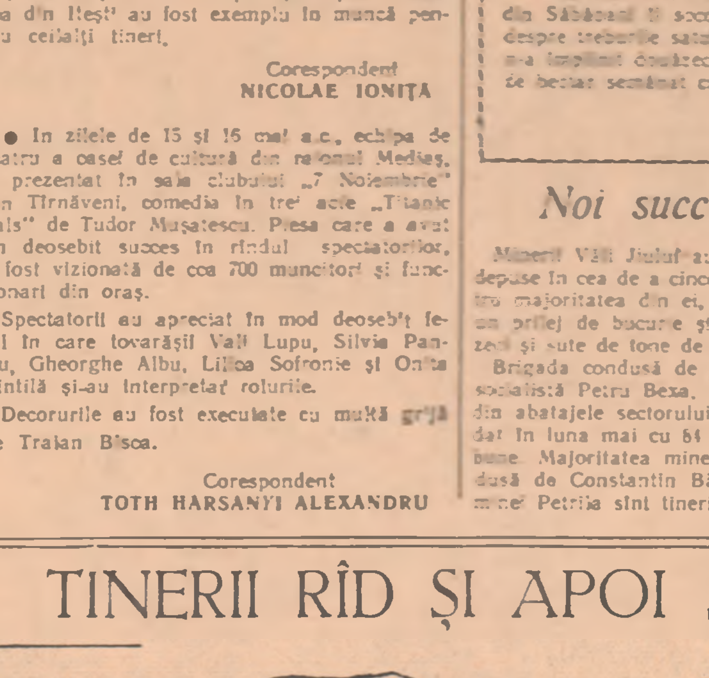
Noi succese ale minerilor din Valea Jiului

Minerii Văii Jiului au făcut bilanțul muncii depuse în cea de a cincea lună a anului. Pentru majoritatea din ei, acest bilanț înseamnă un prilej de bucurie și îndreptățită mîndrie: zeci și sute de tone de cărbune peste plan.

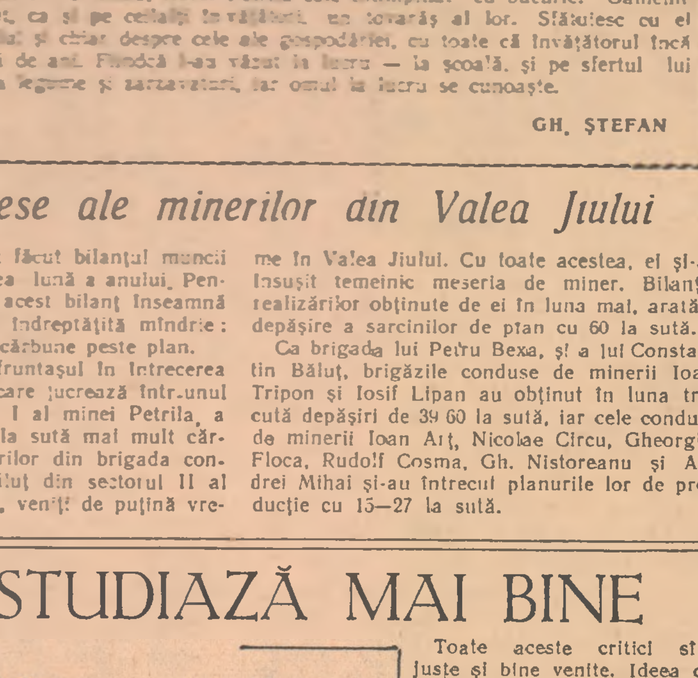
Brigada condusă de fruntașul în întrecerea socialistă Petru Bexa, care lucrează într-unul din abatajele sectorului I al minei Petrila, a dat în luna mai cu 64 la sută mai mult cărbune. Majoritatea minerilor din brigada condusă de Constantin Băluț din sectorul II al minei Petrila sînt tineri, veniți de puțină vreme în Valea Jiului. Cu toate acestea, ei și-au însușit temeinic meseria de miner. Bilanțul realizărilor obținute de ei în luna mai, arată o depășire a sarcinilor de plan cu 60 la sută.

Ca brigada lui Petru Bexa, și a lui Constantin Băluț, brigăzile conduse de minerii Ioan Tripon și Iosif Lipan au obținut în luna trecută depășiri de 39-60 la sută, iar cele conduse de minerii Ioan Arț, Nicolae Circu, Gheorghe Floca, Rudolf Cosma, Gh. Nistoreanu și Andrei Mihai și-au întrecut planurile lor de producție cu 15—27 la sută.

TINERII RÎD ȘI APOI STUDIAZĂ MAI BINE

— Tovarăși! Am de făcut o propunere! Lăsați-ne mai mult timp liber. Sîntem foarte ocupați. Dimineața nici n-avem timp pentru învățătură!

— Hai la meditație! Lasă mingea! Iți ajunge de azi dimineață de cînd joci!
— Incă un pic și apoi putem trece la... alt sport!
Mai este pînă la masă.

A sosit la redacție un plic mai mare decît cele obișnuite. Inăuntru era primul număr al gazetei de satiră și umor „Biciul", editată de elevii anului III a Școlii pedagogice de băieți din Bacău.

O mînă îndemînatecă desenase cîteva caricaturi pe copertă, reprezentînd elevi cărora le e teamă de unele obiecte cum ar fi matematica de pildă, sau alții care nu se pregătesc de loc pentru ore și cînd sînt întrebați... dau din umeri. Am citit apoi cu mult interes titlul scris cu litere interesante.

Răsfoind revista, am găsit caricaturi interesante, critici la adresa unor elevi care nu se interesează de învățătură, chiulesc de la ore.

„Vor simți biciul satirei cei care asudă plimbîndu-se pe străzi în timpul orelor sau în timpul meditației; cei care fac din fumat un atribut al bărbăției, cît și cei care lenevesc și strică atmosfera de studiu din școală", precizează pe scurt menirea gazetei satirice, colectivul ei de redacție, în prima pagină. In ultima frază a acestei pagini, colectivul de redacție a revistei cheamă pe toți elevii la o muncă mai serioasă în vederea dobîndirii a cît mai însemnate succese... „Cu biciul satirei să măturăm toate piedicile care stau în calea noastră".

Răsfoind în continuare revista, am citit titlul „O convorbire cu tîlc". Prin descrierea unei convorbiri imaginare, între un creion și o radieră, autorul articolului, Miron Constantin, atacă în mod ingenios pe unii elevi care sînt veșnic preocupați de persoana lor: cum să se îmbrace ca să țină pas cu „ultima modă" occidentală? Cum să-și pieptene părul și ce grosime trebuie să aibă talpa de cauciuc a noilor perechi de pantofi? Intr-o altă „convorbire și... tot cu tîlc", se satirizează de asemenea elevii care se preocupă de freza lor în primul rînd, iar de învățătură... de loc... Nu lipsește nici problema neatenției în timpul orelor de curs. Elevul R. Bereșteanu îl critică pe Vasile Borcea, care în timpul orelor de matematică se ocupă cu... scrisori de dragoste.

Foarte ingenioase ni s-au părut unele caricaturi, mai ales acelea, pe care le puteți vedea mai sus.

Intr-o poezie de Dorneanu Mircea și R. Bereșteanu, sînt aspru criticați elevii încrezuți care se fălesc la fiecare pas cu cîte ceva, însă catalogul arată o situație dezastruasă la învățătură.

Mi-a atras atenția o poezioară interesantă intitulată „Ce mai avem":

Școala magazie are,
Dar în ea căni nu găsești;
Are și sufragerie,
Căni pe mese nu-ntîlnești.
Doar prin clase, dormitoare,
Stau grămezi, de te crucești
Ai putea s-atîrni și-o firmă
„Magazin de căni și cești"

Toate aceste critici sînt juste și bine venite. Ideea de a edita o astfel de revistă satirică în cadrul școlii este foarte bine venită și prin aceasta Școala pedagogică de băieți din Bacău, a dat un exemplu bun de urmat și celorlalte școli. Revista are însă și unele lipsuri. Se ocupă prea mult de aspectul exterior al elevilor: de îmbrăcămintea sau freza lor fără să critice cu prea multă tărie lipsurile mai esențiale cum ar fi: chiulul de la ore, nerespectarea tovarășilor profesori, lipsa de spirit colectiv. Revista tratează doar cîteva laturi ale lipsurilor existente în școală. Aceasta pentru că majoritatea articolelor, poeziilor satirice sînt scrise de cei trei membri ai colectivului redacțional: Ghica Romică, Oița Gheorghe și Miron Constantin. Dacă tovarășii amintiți nu s-au îngrijit din timp pentru a strînge un bogat material care să facă și mai interesant primul număr al „Biciului", ei pot face acest lucru pe viitor. Pe ultima pagină, acolo unde precizează și data apariției gazetei, scrie printre altele: „Revista cere cititorilor ei sugestii, propuneri pentru îmbunătățirea calității". Ceva mai înainte am citit: „Se primesc colaborări la revistă, cît și scrisori". Aceasta înseamnă că tovarășii din colectivul de redacție au și făcut primul pas spre îmbunătățirea gazetei. Ei vor trebui să antreneze în mod serios toți elevii, să se dezvolte și mai mult spiritul criticii și autocriticii în școală.

Ne aflăm în perioada examenelor. Revista de satiră și umor a Școlii pedagogice de băieți din Bacău va trebui să-i critice cu asprime pe cei care nu au învățat în timpul anului, iar acum obțin calificative de „Insuficient", să-i ajute pe cît posibil să-și îndrepte situația.

E. R.

INGRIJIREA CULTURILOR

Fruntașii raionului

BIRLAD (de la corespondentul nostru Angelescu Gheorghe).

In raionul Zeletin, regiunea Bîrlad, țăranii muncitori se străduiesc să execute la timp muncile de întreținere a culturilor. Cu tot timpul nefavorabil, ei au reușit să realizeze însemnate progrese în această direcție.

La 16 mai, în trei centre de comune, la Răchitoasa, Oncești, și Podul Turcului au avut loc conferințe ținute de tehnicienii agronomi ai sfatului popular raional cu tema: „Lucrările principale de întreținere a culturilor" la care au participat peste 600 de țărani muncitori cu gospodării individuale, întovărășiți și colectiviști.

In cadrul acestor adunări a pornit și întrecerea patriotică în care au fost antrenate toate cele 22 comune ale raionului. Roadele acestei întreceri se fac tot mai simțite. Incepînd de la 17 mai, și pînă la 27 mai, în întregul raion s-au executat lucrări de întreținere a culturilor după cum urmează: s-au prășit 383 hectare porumb, 94 hectare floarea-soarelui, 61 hectare fasole, și 40 hectare cartofi.

Inainte de începerea întrecerii era grăpată o suprafață de 7241 hectare grîu.

După primele 10 zile de la începerea întrecerii patriotice, fruntașă în muncile de întreținere a culturilor pe raionul Zeletin este comuna Căbești, unde s-au prășit 36 hectare porumb, 6 hectare floarea-soarelui și 4 hectare cartofi.

Succese deosebite au mai obținut și țăranii muncitori din comunele Galbeni, Bălești, Muncelu și altele. Organizațiile de bază U.T.M. din aceste comune au sprijinit și ele efectiv întrecerea patriotică. Secretarii organizațiilor de bază U.T.M. cum sînt: Zorin Constantin de la Căbești, Zaharia Dumitru de la Bălești, Păucescu Ion din satul Eundătura, comuna Muncelu și Fitoai Mircea de la Răchitoasa, au fost în tot timpul un exemplu pentru tinerii din comunele lor, atît prin munca efectivă dusă la îngrijirea culturilor cît și prin mobilizarea întregului tineret la muncă.

Mai slab s-au desfășurat lucrările în comunele Stănișești și Oncești care în timp de 10 zile nu au realizat decît o suprafață mică de culturi îngrijite.

Așa cum în toată perioada însămînțărilor de primăvară țăranii muncitori din raionul Zeletin s-au situat în fruntea celorlalte raioane din regiunea Bîrlad, ei sînt hotărîți să fie fruntași și în munca de îngrijire a culturilor, pentru obținerea de recolte bogate.

Indemn la muncă spornică

Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treerat, însămînțat și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectări pe anul 1954, a fost primită cu multă însuflețire de către toți membrii întovărășirii noastre.

Această hotărîre este pentru noi un prețios ajutor în muncă și ne dă posibilitatea să ne organizăm și mai bine în vederea executării la timp a tuturor lucrărilor din acest an. Ne dăm seama că pentru dobîndirea unui spor de recolte nu este deajuns numai să însămînțăm la timp și bine, ci trebuie să facem și lucrările de întreținere a culturilor cum sînt plivitul, prășitul și altele. Comitetul de conducere al întovărășirii a lămurit pe fiecare membru al întovărășirii că este în interesul lui să îngrijească culturile în bune condițiuni. Pînă în momentul de față noi am reușit să menținem culturile fără nici un fel de buruieni. Din cele 45 hectare porumb noi am executat deja prășitul pe o suprafață de peste 10 hectare. Citind cu atenție Hotărîrea am putut să ne dăm seama că dacă vom folosi prășitul mecanic vom putea să realizăm mai mult. De aceea în prima ședință de comitet, pe care am ținut-o imediat după apariția Hotărîrii, am luat măsuri să închiriem de la cooperativă cîteva prășitori pe care să le folosim din plin la prășitul tuturor culturilor prășitoare, și în special la porumbul pe care l-am însămînțat în cuiburi așezate în pătrat. Noi vom executa cel puțin trei prașile la porumb și floarea-soarelui. In nici un caz nu vom folosi mușuroitul și rărițatul, care dăunează culturilor. De asemenea vom folosi polenizarea artificială suplimentară la întreaga suprafață semănată cu floarea-soarelui.

Pentru a traduce în fapte sarcinile ce ne revin din Hotărîrea guvernului și partidului, ne angajăm să folosim toate posibilitățile noastre. Sîntem convinși că avînd ajutorul S.M.T.-ului Codăești cu care am și încheiat contract, primind și un sprijin mai serios din partea tehnicienilor de la secția agricolă, vom reuși ca în acest an să obținem recolte bogate.

ION MOROȘEANU
Președintele întovărășirii agricole din comuna Codăești, regiunea Iași

Pilda comuniștilor

CALARAȘI (de la corespondentul nostru Ion Burcuș).

La gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Dragalina, raionul Călărași, lucrările de întreținere a culturilor sînt în toi. Colectiviștii au terminat plivitul culturilor păioase și în scurtă vreme au prășit 115 hectare cu porumb și întreaga suprafață semănată cu floarea soarelui.

Comuniștii Gh. Bicu, Gh. Dascălu, Mitică Paraschiv și Ion Șerbu au determinat prin exemplul lor personal pe toți membrii gospodăriei colective să participe plini de însuflețire la plivitul grîului și la prășitul culturilor prășitoare. Hărnicia membrilor de partid are o puternică înrîurire asupra utemiștilor și tinerilor colectiviști. Utemistul Dumitru Gh. Nicolae, conductor de atelaj, a prășit trei hectare într-o zi. Stelian Găzaru, Maria Paraschiv și Dușcă Petra își depășesc zilnic normele la prășit. Sprijinul utemiștilor și al tinerilor accelerează și mai mult lucrările de întreținere a culturilor gospodăriei și-i situează pe colectiviștii din Dragalina printre fruntașii pe raion în această campanie. De curînd ei au terminat deja și cea de a doua prașilă a florii-soarelui.

„Condițiile climaterice deosebite de la sfîrșitul iernii și din primăvara acestui an favorizează mult dezvoltarea buruienilor și pot duce la compromiterea culturilor".

„Pentru înlăturarea acestui pericol și pentru obținerea de recolte sporite, se vor lua toate măsurile necesare pentru stîrpirea buruienilor".

(Din Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treerat, însămînțări și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectare pe 1954).

O ORĂ DE GEOGRAFIE:

CONVIEŢUIREA FRĂŢEASCĂ DINTRE POPORUL ROMÎN ŞI MINORITĂŢILE NAŢIONALE

Cu elevii din clasa VII-a A de la centrul şcolar al şcolilor medii nr. 4—13 din Bucureşti, profesorul de geografie ţine o lecţie de recapitulare a materiei. In cadrul temei „Populaţia ţării factor principal pentru valorificarea bogăţiilor naturale", se vorbeşte şi despre minorităţile naţionale.

Profesorul pronunţă rar, convingător:

— In afara populaţiei romîne, teritoriul R.P.R. este locuit şi de alte naţionalităţi. Acestea formează minorităţile naţionale. Cea mai numeroasă minoritate naţională o formează populaţia maghiară. Ea este răspîndită în masă în Regiunea Autonomă Maghiară. Celelalte minorităţi, formate din germani, sîrbi, turci, bulgari, evrei, ucraineni, sînt în procentaj mic, răspîndite în aproape tot cuprinsul ţării.

Aplicînd politica marxist-leninistă în rezolvarea problemei naţionale, partidul şi guvernul au creeat pentru minorităţile naţionale aceleaşi drepturi şi îndatoriri garantate prin constituţie, ca şi pentru populaţia romînă. Oamenii muncii ai minorităţilor naţionale împreună cu poporul romîn participă cu avînt la lupta pentru dezvoltarea economiei naţionale, pentru bunăstarea celor ce muncesc. In toate domeniile de activitate putem întîlni alături de populaţia romînă, pe cea sîrbă, maghiară, germană...

. . . .

Şi lecţia continuă. Profesorul înfăţişează elevilor modul în care trăiesc şi muncesc locuitorii care formează minorităţile naţionale din ţara noastră. Cîte lucruri ce nu se găsesc în geografia R.P.R. n-ar fi de spus despre viaţa minorităţilor naţionale! De pildă, despre viaţa de zi cu zi a cîtorva maghiari, germani sau lipoveni... Astfel de exemple concrete despre oamenii muncii aparţinînd minorităţilor naţionale nu sînt cuprinse în nici un manual de geografie. Astfel de exemple pot fi cunoscute acolo, în mijlocul acestor populaţii. Venim în ajutorul tovarăşului profesor, înfăţişînd în cîteva articole şi reportaje unele aspecte din viaţa şi munca populaţiei care formează minorităţile naţionale.

Intîmplări oarecari

Insemnările din jurnalul de activitate al căminului cultural „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman sînt laconice. Marţi 18 mai: repetiţie cor mixt; vineri 18 mai: repetiţie fanfară...

Nu-s lucruri nemaiîntîlnite, extraordinare. Par seci. Totuşi despre cîte fapte deosebite vorbesc ele.

Mi-am permis să completez puţin unele dintre aceste însemnări, pe cele din timpul unei săptămîni pe baza discuţiilor purtate cu activiştii căminului cultural. Aşa dar însemnările apar astfel:

La colţul roşu al gospodăriei agricole colective din comună s-au adunat tineri şi vîrstnici ce vorbesc limbi diferite: romîna şi germana. Corul mixt de 70 de persoane are repetiţie. In seara aceasta se repetă cîteva selecţiuni din opereta „Crai nou".

Baltreş Ana, responsabila culturală la cooperativa meşteşugărească „Roza Luxemburg" din comună, discută cu utemistul Aprodu, directorul căminului cultural.

— Să ştii că-mi place mult muzica lui Porumbescu.

— Şi mie. Mai ales „Balada". Oare Ion nu poate s-o interpreteze? (Ion a cîntat adesea la vioară în „studioul" staţiei de radioamplificare din comună).

— Dar, tot eşti aici, cum merg repetiţiile echipei germane de teatru? (cooperativa are o echipă de teatru şi un cor german).

Baltreş a răspuns cu un pic de amărăciune:

— In curînd n-o să mai avem ce pregăti. Nu ne prea sosesc lucrări cu piese de teatru în limba germană pentru colectivele de amatori.

Directorul şi-a notat în carneţel. Va lua legătura cu tovarăşii de la Oraşul Stalin. In acelaşi timp se aude vocea dirijorului.

— Tovarăşi ocupaţi-vă locurile, începem!

In sala căminului cultural strălucesc alămurile instrumentelor de suflat. Fanfara este alcătuită în întregime din germani de toate vîrstele. Vezi alături de Bambach Ion un muncitor agricol de peste 60 de primăveri pe Knor Emil căruia deabia i-au dat tuleiele bărbiei. Nu sînt mulţi — cu toţii vreo două zeci. In serile cînd nu au repetiţie de fanfară se duc şi repetă — cîntînd de data aceasta fără instrumente — la corul german al cooperativei meşteşugăreşti.

Ca şi corul mixt fanfara pregăteşte selecţiunile din „Crai nou". Are totodată în pregătire şi melodii germane. In seara aceasta repetă una din ele.

Din nou repetiţie cu corul mixt. Se apropie ziua concursului formaţiilor căminelor culturale pe raion; căminul cultural „Tudor Vladimirescu" care la concursul pe comune s-a clasat cu „5" trebuie să ajungă şi în faza regională!

Ce frumos va suna o ştire în gazeta regională: „Echipa artistică a căminului cultural „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, care cuprinde formaţii romîneşti şi germane, s-a clasat pentru faza regională de concurs obţinînd nota..."

Azi se desfăşoară o bogată activitate culturală. Cu toate acestea tinerii din echipa germană de dansuri sînt necăjiţi— nu le reuşeşte un dans vechi german numit „dansul cercurilor". Intervine însă utemista Zigler Erna şi dansul începe să capete viaţă. In sala căminului, echipa romînă de teatru primeşte observaţiile de „regie" ale unui învăţător de la şcoala de 7 ani. Nu departe de locul de repetiţie al echipei de teatru într-o cameră tapetată cu papură, vorbeşte în faţa unui microfon, agronomul S.M.T.-ului din comună. Conferinţa este rostită în două limbi şi în seara aceea aproape toţi locuitorii romîni şi germani ai comunei au învăţat încă ceva din agrotehnica sovietică. Spun „aproape toţi locuitorii" căci în comuna Hărman mai în fiecare casă a fost instalat cîte un difuzor. Staţia de radioamplificare a comunei care deserveşte un număr de peste 900 difuzoare are un însemnat rol educativ cultural-ştiinţific în viaţa locuitorilor. La comisiunile locale care se ţin în fiecare seară vorbesc fruntaşi în muncile agricole, se ţin conferinţe instructive, cîntă corul german şi soliştii instrumentişti.

Seara la căminul cultural rulează filmul german „Corina Schmidt". Locuitorii din comună, membrii corului mixt, ai echipelor de teatru, ai fanfarei, ai echipelor de dans, aproape toţi au venit să-l vizioneze. Numai dirijorul fanfarei a rămas acasă. Vrea să mai lucreze la noua compoziţie valsul „Freamătul spicelor".

Ca întotdeauna în această zi la căminul cultural se desfăşoară un bogat program artistic. Corul mixt execută un cîntec de Anatol Vieru şi cîntecul popular romînesc „Ileana". Apoi grupul de pe scenă se resfiră şi corul german interpretează „Fetiţa drăgălaşe". Un grup de tineri germani se întrec în dansul cercurilor iar echipa de teatru prezintă o sceneta. Echipe de dansuri, corul şi fanfara au fost mult aplaudate.

Printre cei din sală se află şi învăţătorul Oprea Dumitru. („Eu n-am voce, dar tot vreau să duc o activitate culturală") — rugase el pe directorul căminului. De atunci i se încredinţase biblioteca. Pe faţă i se citeşte bucuria. Aplauzele erau răsplata pentru întreaga activitate a căminului în decurs de o săptămînă. Ori în aceste 6 zile şi biblioteca a funcţionat: ea a împrumutat cititorilor romîni şi germani o sumedenie de cărţi.

„In Republica Populară Romînă se asigură minorităţilor naţionale folosirea liberă a limbii materne, învăţămîntul de toate gradele în limba maternă, cărţi, ziare şi teatre în limba maternă.."

(Din articolul 82 al Constituţiei Republicii Populare Romîne)

Tinereţea bătrînului pescar

In cabină e linişte. Chiar şi pescarii care s-au întors mai tîrziu de pe baltă, şi-au aşezat setciie afară, la uscat şi s-au culcat apoi în paturile curate, cufundîndu-se curînd într-un somn adînc. Un singur om mai stă treaz la ora aceasta tîrzie.

Ca de obicei, moş Jigarov Nichifor, mai „fură" cîteva ore din timpul de odihnă, ca să citească ultimele pagini din cartea pe care a început-o nu de mult. Cîte odată, vecinul de pat se mai trezeşte şi mormăie mai mult:

— Hei Nichifor, vrei să te apuce ziua? Lasă buchisitul că mai sînt zile...

Jigarov Nichifor îi de fel din Sfistovca şi pescuieşte de cînd se ştie el pe lume. Pescari au fost toţi din neamul lui. Cînd îl vezi păşind semeţ, cu barba-i albă, fluturînd în bătaia vîntului, nici prin gînd nu-ţi trece că pescarul acesta care mînuieşte cu atîta pricepere talianul sau vintilul a păşit pragul celui de la 67-lea an de viaţă.

La început, cei din brigada fruntaşă condusă de Ivan Cuzmin, nu prea se împăcau la gîndul că „papaşa" Nichifor a fost dat în brigada lor. Se gîndeau oamenii că mai mult o să-i încurce bătrînul, de cît să le fie de folos. Dacă-l întrebi însă astăzi, pe oricare din brigadă, cum se împacă la pescuit cu Jigarov Nichifor, oricît te-ai strădui n-ai să capeţi decît un singur răspuns:

— Mai rar aşa pescari ca Nichifor...

— In anii dinainte, cînd lucram pentru boieri, noi lipovenii aproape că nu eram socotiţi oameni. Cîtă vreme puteam munci din răsputeri pentru stăpîn era bine. Dacă te îmbolnăveai însă, ori ajungeai bătrîn, puteai să mori de foame nu aveai pe cineva să te ajute.

Şi-ţi povesteşte apoi „moş" Nichifor cum a învăţat el carte, mai mult de ruşinea copiilor şi a altor bătrîni pescari din sat, cît de mult îi place să citească literatură dar mai ales îţi împărtăşeşte gîndurile şi planurile lui de viitor. Pentru că — aşa cum mi-a mărturisit zîmbind, mai are de gînd să pescuiască încă multă vreme. — „Acum, sînt la a doua tinereţe, spune Jigarov Nichifor. Şi vreau să-mi trăiesc din plin această tinereţe măcar acum, dacă înainte vreme n-am avut putinţă".

—o—

Bucuria muncii productive

De vreo cîteva zile încoace Friedman Beno se arată mai vesel ca deobicei. Cînd intră în secţie (el e presator la uzina „Boleslav Bierut" din Capitală) îşi salută prietenii lovindu-i prieteneşte pe umăr.

Iată-i chiar ieri.

Lui Ion laminoristul cu care este foarte bun prieten, îi mai dă şi un ghiont. Apoi îi şopteşte:

— Mai trec cîteva zile şi sînt tată!

— Şi... ce vrei să fie, fată ori băiat?

— Băiat, se înţelege! Am să-l fac presator.

După cît se vede, muncitorul Friedman îşi iubeşte într-atît meseria încît nici nu s-a născut copilul său (care dealtfel nu se ştie dacă nu va fi fată în loc de băiat) şi a şi hotărît să-i facă presator. Dar de ce ţine aşa de mult la ea?

Mama lui Beno, femeie săracă, a rămas văduvă în 1944. A dus-o ca vai de lume cîtva timp, apoi s-a hotărît să-şi trimită copilul undeva să cîştige bani. Şi iată-l pe Beno în anul 1945 băiat de prăvălie la negustorul Iancu Abramovici. Cînd povesteşte despre timpul petrecut la negustor, chipul lui Beno se întristează:

„Au fost cei mai grei ani din viaţa mea. N-aş fi stat măcar o zi la Abramovici. Primeam un salariu de nimic, munceam pînă mă speteam iar de învăţat, nici pomeneală. In ciuda acestor lucruri, rămîneam totuşi căci mama mea se îmbolnăvise şi avea nevoie de hrană. Odată s-a întîmplat ceva care însă n-am mai putut să rabd. Negustorul s-a repezit la mine şi mi-a cărat pumni fiindcă nu momisem un client ce trecuse pe stradă şi intrase în prăvălia vecină. Pumnii m-au dezgustat şi mi-au produs revoltă. I-am spus tot ce credeam despre el şi am plecat acasă. După aceasta, maică-mea mi-a găsit un nou stăpîn. N-am mai intrat însă din nou slugă căci ştiam că fie evreu sau romîn exploatează la fel de crunt. Intre exploatat şi exploatator, doar nu poate să existe frăţie, oricît ar pălăvrăgi naţionaliştii sionişti".

Anii de mai tîrziu îl găsesc pe Beno la întreprinderea Sovromconstrucţii. Iar cînd aceasta se mută din Bucureşti, el, nevoind să-şi părăsească mama bătrînă se transferă la uzina „Boleslav Bierut".

Urmînd şcoala de calificare gradul I şi II şi Friedman a devenit unul dintre cei mai buni presatori din secţia prese. Acolo între dogoarea şi lumina cuptoarelor de înroşit metal şi mătăhălosul corp al presei a simţit Beno bucuria muncii libere. Viaţa lui s-a schimbat continu. Şi-a făcut prieteni; a început să citească şi să meargă la teatru; s-a căsătorit.

De cîtva timp presa este în revizie. Beno a lăsat din mîini cleştele cu care apucă metalul înroşit introducîndu-l în fălcile presei şi a trecut să lucreze la un fierăstrău de decapitat bare metalice.

Cînd l-am văzut lucra de zor. Apropiindu-se o sărbătoare — peste cîteva zile va fi tată — Beno s-a hotărît să o întîmpine cu planul de producţie depăşit...

Povestirea reporterului

In Tîrgu Mureş, oraşul reşedinţă a Regiunii Autonome Maghiare a R.P.R. apare în limba maghiară un ziar; se numeşte Vörös Zászló". Sfîrşindu-mi umbletul prin cîteva întreprinderi ale oraşului iată-mă în redacţia acestui ziar. Fiind cotidian, la secretariat multă agitaţie. Şpalte, telefoane, dejurni de, ca la orice ziar. In biroul său în care sălăşluia liniştea, redactorul şef citea cîteva manuscrise.

— Sînt pentru pagina tineretului — mă lămuri el.

— Pagina tineretului? Curiozitatea îmi dădu cu cotul.

— Aşa dar aveţi o pagină a tineretului în fiecare săptămînă? E... frumoasă? Cum arată?

Şi noua mea cunoştinţă începu să-mi traducă un articol închinat activităţii rodnice dusă de instructorii de pionieri din raionul Topliţa.

Alexandru — căci aşa se numeşte — mi-a povestit apoi două materiale nescrise încă.

„La cooperativa de încălţăminte „Solidaritatea" din Reghin există o secţie a tineretului. Ea este compusă din 13 tineri romîni şi maghiari, care muncesc împreună împărţiţi în două brigăzi. S-au împărţit astfel, ca să poată creea o întrecere între ei. Secţia este condusă de Luca Maria, o comunistă. Ea nu numai că conduce secţia, dar ajută pe fiecare tînăr în privinţa calificării şi în mod special creşte pe unul din ei în munca de organizare. (Cam la fiecare frază Alexandru se uita în carnetul în care îşi avea notate informaţiile. Eu însă am să redau povestirea lui fără întreruperi). Activitatea secţiei este foarte rodnică, iar la baza rezultatelor stă temeinica organizare a muncii. De două ori pe săptămînă secţia ţine scurte consfătuiri. Aici membrii ei şi cîte un tovarăş din partea comitetului organizaţiei de bază U.T.M. discută activitatea celor care au rămas în urmă. Intr-o astfel de consfătuire utemistei Mogyori Elisabeta i s-a arătat faptul că execută de mîntuială operaţia respectivă. Din cauză că ea nu întindea bine pasta de lipit atunci cînd aplica căptuşala pe pielea căputelor, pantofii după ce erau gata prezentau niște umflături pe suprafaţa pielii. „Tu n-ai purta un astfel de pantof" — i s-a spus. Mogyori şi-a dat seama unde duce neatenţia ei şi a făgăduit că se va îndrepta.

Astăzi toţi spun că s-a ţinut de cuvînt.

La o altă consfătuire în care a fost criticat Crişan Constantin pentru atitudinile sale de dispreţ faţă de sfaturile vîrstnicilor, a luat parte secretarul organizaţiei de partid. Secretarul a vorbit despre ce înseamnă sfaturile lucrătorilor vîrstnici...

— Şi îţi spun, secţia fiind astfel ajutată şi îndrumată are rezultate. Ascultă două cifre: pe luna aprilie şi-a îndeplinit planul în proporţie de 136 la sută, iar în numai 20 de zile ale lunii mai a şi atins cifra de 100 la sută".

Apoi noua mea cunoştinţă mi-a povestit uitîndu-se însă mai rar în carneţel, cel de al doilea material.

„La IFET Topliţa lucrează „brigada fulger". Brigada compusă din 3 maghiari, tatăl şi doi fii, a primit acest nume din gura muncitorilor — întocmai cum se naşte un cîntec popular. Oamenii ăştia — pe bătrîn îl cheamă Toth Bela pe unul dintre fii Bela „I" iar pe celălalt Mihai — sînt oameni de ispravă. Nu fac o treabă prea extraordinară, încarcă buşteni în vagoanele de cale ferată. Dar ştii cum o fac? La orice oră din zi şi din noapte şi pe orice vreme. Astă iarnă în februarie, după viscol, ei au mers în pădure la Puntea şi au încărcat cu lemne vagoane întregi — altfel, suferea producţia multor fabrici. Altădată producţia IFIL-ului din Topliţa era aproape de stagnare. Lipseau lemnele. IFET-ul le-ar fi trimis dar lipseau vagoanele. Cei trei — „brigada fulger" — au plecat la Gălăutaş, unde se aflau vagoane încă nedescărcate. Au descărcat vagoanele şi au venit la Topliţa. Cîteva ore mai tîrziu I.F.I.L.-ul din Topliţa îşi normaliza producţia.

Dacă vagoanele goale care sosesc noaptea ar fi lăsate în aşteptare pînă dimineaţa întreprinderea ar plăti alocaţie. Dar vagoanele nu sînt lăsate niciodată să aştepte".

Te întrebi poate ce-i îndeamnă să muncească aşa. Ştii cum au dus-o sub celălalt regim? Mai rău ca nişte cerşetori. Am vizitat casa fiecăruia. Trei locuinţe bune cu confort pentru un trai plăcut. Toth Bela fiul, are şi doi copii. Pe unul din ei Ioşca vrea să-l facă inginer.

— Şi cînd scrii materialele acestea? am întrebat eu.

— Astăzi, o informaţie şi un reportaj. Sînt amîndouă pentru pagina tineretului. Cu ele se încheie planul ei.

— Zici că se încheie planul

Am vrut să-l contrazic dar m-am mulţumit să zîmbesc. Aflasem la fabrica de mobilă din oraş că peste o zi secţia tineretului, care produce din deşeuri bunuri de larg consum, va primi drapelul comitetului regional U.T.M. de secţie fruntaşă. Nu i-am spus-o însă gîndindu-mă că aş putea să-i răpesc o bucurie. Cînd planul paginii este gata şi materialele pot lua drumul tipografiei, redactorul de servici se bucură că îl poate strica încăodată din pricina unei veşti ca cea care va veni de la fabrica de mobilă.

PRIETENIE... Cei doi tineri vorbesc limbi diferite: flăcăul este romîn iar Hartig Maria maghiară. Ei sînt buni prieteni şi asta nu numai duminica la horă sau la căminul cultural ci şi în muncă, la viile G.A.S.-ului Reghin.

Flăcăul fiind mai voinic a săpat adînc un butuc de vie iar apoi a rugat-o pe Hartig să-l lege.

— Poftim Maria o bucată de rafie. Să legi bine, ca să ţină.

Apoi rîd amîndoi. Acolo unde omul e prietenos, iar munca merge bine, nu se poate să nu fie şi veselie.

„Oamenilor muncii, cetăţeni ai Republicii Populare Romîne, fără deosebire de naţionalitate sau rasă le este asigurată deplina egalitate de drepturi în toate domeniile vieţii economice, politice şi culturale..."

(Din articolul 81 al Constituţiei Republicii Populare Romîne)

In vizită la director

Aplecat peste masa de lucru directorul Sablici Duşad scrie. Aşterne pe hîrtia albă rînduri caligrafice, apoi şterge. Pentru ziarul timişorean „Drapelul roşu" la care el este vechi colaborator, scrie un articol cu privire la pregătirile ce se fac în cele două şcoli sîrbeşti — şcoala pedagogică şi liceu — pentru examenele de sfîrşit de an. Şi el ca director al acestor şcoli are cu ce se lăuda dar... îi vine totuşi greu, el este director, nu gazetar. Aşa se întîmplă de fapt cu mai toate articolele sale. După ce le scrie, la reface, apoi le revede odată, mai face o citire adăugînd şi tăind cîte ceva şi însfîrşit după... o ultimă stilizare articolele sînt trimise. Astfel se face că atunci cînd scrie vreun articol, între refaceri şi stilizări, Sablici găseşte timp pentru aducerea aminte.

★

....Voislava Stoianovici intră în birou cu un aer vesel.

— Dobra dan, druje director.

Sablici cercetă cu privirea pe tînăra sîrbă, o fostă elevă a şcolii. Gerul de februarie colorase obrajii Voislavei iar îmbrăcămintea groasă îi scotea în evidenţă statura cam mică.

— Dobra dan!

Directorul ştia că Voislava nu e vorbăreaţă şi se hotărî să înceapă el discuţia.

— Ei, ia loc şi spune-mi cum te împaci cu copiii?...

Apoi discuţia deveni mai aprinsă. Voislava începu să vorbească despre „copiii ei", despre gospodăria agricolă colectivă sîrbească din comună. Ba îi vorbi directorului şi despre sora ei Leposava, care anul acesta termină şcoala medie agricolă şi va pleca ca tehniciană la vreo gospodărie de stat din regiune.

Voislava spunea despre toate acestea fiindcă erau bucuriile ei şi unui om care ţi-a fost timp de cîţiva ani ca un părinte, se cuvine să i le împărtăşeşti.

Cîtva timp mai tîrziu, pe la vreo 9—10 mai, Sablici primi vizita directorului şcolii elementare de 7 ani din comuna Belobreşca.

— Ce vînt te aduce pe la noi? — l-a întrebat Sablici pe oaspete.

— Vînt de primăvară. Omul trebuie să-şi chibzuiască de cu primăvară socotelile pentru toamnă.

Apoi directorul şcolii elementare începu să vorbească despre Voislava lăudînd-o, să întrebe cum merg pregătirile pentru examene, cîţi învăţători va da anul acesta şcoala...

— Dar dacă te interesează grupul nostru şcolar, atunci de ce nu întrebi şi de absolvenţii liceului? Avem şi aici elemente foarte bune. Uite, Jivanov Arcadi a plecat la Bucureşti la facultatea de ziaristică. Cred că se va întoarce să lucreze la ziarul sîrbesc din oraş. Vreo cîţiva absolvenţi învaţă acum la facultăţile din Cluj, alţii aici la Timişoara...

— Da, îţi dau dreptate tovarăşe Sablici. Pe mine mă interesează însă mai mult şcoala pedagogică pentru că — uitasem să-ţi spun — şcoala noastră elementară se dezvoltă şi pentru la toamnă am patru posturi vacante.

★

Gînduri despre astfel de întîmplări îl cuprind pe directorul Sablici Duşad atunci cînd în momente de răgaz scrie vreun articol ziarului regional.

„Căsuţa e a noastră..."

Multe întîmplări s-au petrecut în anul 1946 în viaţa lui Ioniţă. El ţine minte însă una singură: s-a luat cu Ioana, văduva unui soldat căzut undeva pe front. De la primul ei bărbat Ioana avea un copil. Ioniţă n-avea nici unul, fusese pînă atunci flăcău. Mai bine zis fusese flăcău tomnatic. El şi-ar fi găsit de mult aleasa, dar; „cum să-ţi dau fata, ţigan pîrlit, n-ai nici cămaşe pe tine?!" Cu Ioana, văduvă necăjită, Ioniţă s-a înţeles uşor: „Ne luăm, apoi om munci amîndoi de ne-om face o căsuţă".

De atunci fiind mai multe guri de hrănit Ioniţă s-a apucat să muncească din greu. Se angaja cu ziua la un om care-şi ridica casă, se tocmea să lucreze la culesul prunilor, se băga văcar pentru mijlocul verii şi aşa mai departe. De fapt el avea un meşteşug — ştia să facă cărămizi din lut. Cînd venise din Buda Palanca în Romîneşti intrase slugă la un chiabur care avea „fabrică de cărămizi". Muncea pe rupte căci „fabrica" era o curte largă lîngă un mal de pămînt unde totul trebuia să faci cu mîna. Acum însă terminase cu chiaburul Cît timp lucrase la el nu ieşise decît dator; bani în mînă nu văzuse niciodată. Aşa că se hotărîse să-şi încerce norocul în altă parte. Şi ce noroc avea? Abia dacă cîştiga pentru cîteva baniţe de porumb. Bani, mai de loc, aşa că neavînd cu ce plăti chiria, la lună îşi lua nevasta şi se muta altundeva. Şi tot aşa era găzduit cîte o lună la vreun ţăran milostiv. Nevasta îl întreba din cînd în cînd (familia se mai mărise cu cîţiva copii): ce facem? Unde mai stăm cu plozii ăştia? Ziceai că vom face o căsuţa!

„Casă" ...de mult avea el gîndul la ea. Odată — înainte de a se însura — i-a spus lui Arad, chiaburul la care lucra cărămizi:

— Să-mi plăteşti şi bani, vreau să-i strîng să-mi fac casă.

Chiaburul l-a luat însă în rîs:

— Ce casă bă ţigane? Cu cortul... ca tot neamul tău.

La Buda Palanca tatăl lui Ioniţă, avea o căsuţă mică, sufla vîntul prin ea, fără soare şi plină de fum, dar era a lui; nu-l alunga nimeni afară din ea. Ioniţă n-o avea însă nici pe asta. Ce să facă? Cînd s-a căsătorit credea că va reuşi să-şi facă casă. Dar acum nu reuşea. Muncea ce-i drept şi Ioana, casa era însă numai în vis...

Pe măsură ce au trecut anii în viaţa celor doi au început să intre bucurii. Muncind pe la cîteva ferme de stat, pe la sonde, Ioniţă a început să cîştige mai bine şi să aducă duminica acasă în locul mămăligii — pîine. Ba a început să se simtă şi altfel de om; la cooperativă sau la sfat avea parte egală cu ceilalţi ţărani din comună. Casa însă, era tot un vis.

In 1950 în comuna Romîneşti s-a întemeiat gospodăria agricolă colectivă. Un ţăran bătrîn, care făcuse printre primii cererea de primire i-a zis lui Ioniţă:

— Măi băiete vino şi tu în gospodărie. O să vezi, are să fie bine!

— Bine dar eu, eu sînt... i-a răspuns bîlbîindu-se Ioniţă.

— Ei, asta-i bună. Doar mai sînt de-ai tăi care intră în gospodărie.

După un an de lucru în gospodărie Ioniţă a primit pentru zilele-muncă, ale lui şi ale nevestii o sumedenie de produse. Uitîndu-se la sacii de grîu şi auzind cum preşedintele strigă: „colectivistul Ioniţă D. Gheorghe..." lui, om mare, i-au venit lacrimile. Inchizînd puţin ochii, printre genele umede se vedea parcă — cu ani în urmă — în curtea chiaburului Arnad la un sfîrşit de slugăreală: „bă ţigane i-aţi traista cu mălai, mai mult nu meriţi".

Apoi a deschis din nou ochii şi a murmurat: colectivistul Ioniţă...

Cînd l-am cunoscut pe colectivistul Ioniţă Gheorghe era o zi ploioasă din primăvara aceasta.

— Intră tovarăşe, intră în casă că te udă ploaia.

Am trecut printr-o încăpere şi apoi am făcut cunoştinţă cu Ioana, nevasta colectivistului şi cei patru copii ai săi. Mi-am rotit cu interes ochii prin cameră iar Ioniţă observînd mi-a zis:

— Căsuţa e nouă tovarăşe. Am clădit-o acum doi ani cu ajutorul colectivei. Nu e prea mare, două cămăruţe, dar...

— ...e a noastră — l-a completat Ioana.

Am discutat despre multe: munca în gospodărie, planurile lui despre viitorul copiilor...

In acest timp Ioana a scos din cuptor o pîine rumenă făcută din făină albă.

Fac în fiecare zi pîine căci cuptorul e mic — mi-a explicat Ioana, iar Ioniţă netezindu-şi cu o mînă obrazul a adăugat.

— Aşa trăim noi de la un timp...

La sfîrşitul lecţiei...

...mai adăugăm cîteva cifre şi fapte despre viaţa minorităţilor naţionale din ţara noastră

● In ţara noastră, ca o expresie vie a drepturilor de care se bucură minorităţile naţionale s-au înfiinţat în anii puterii populare peste 3.000 de unităţi de învăţămînt elementar, mediu, şi facultăţi în care lecţiile se predau în 15 limbi ale minorităţilor naţionale.

● In raionul Sighet au luat fiinţă în ultimii ani 5 şcoli elementare cu limba de predare maghiară In oraşul Sighet funcţionează un liceu mixt maghiar, 4 şcoli elementare pentru ucraineni, un liceu şi o şcoală pedagogică. Elevii diferitelor şcoli pot consulta cărţi în limba maternă de la biblioteca oraşului care numără peste 10.000 de volume.

● Şi în Regiunea Autonomă Maghiară tinerii de naţionalitate maghiară au largi posibilităţi de a studia şi învăţa în limba lor maternă. Ca urmare a politicii partidului şi guvernului au luat fiinţă în Regiune 486 şcoli de 4 ani, 228 şcoli de 7 ani, 24 şcoli medii, şi altele. In oraşul Cluj şi Tg-Mureş, studenţii maghiari studiază în limba maternă, la 15 facultăţi.

● In Iaşi funcţionează o şcoală în limba idiş. Tot aci, Teatrul Evreesc de Stat duce o activitate bogată prezentînd populaţiei evreeşti piese şi scenete în limba maternă.

● In majoritatea satelor şi comunelor din regiunea Timişoara a fost introdusă radioficarea. Mai mult de jumătate din aceste comune unde trăiesc laolaltă romîni, sîrbi, germani şi maghiari au cinematograf; la cursurile agrotehnice şi zootehnice ce se ţin la căminele culturale, participă numeroşi tineri şi bătrîni de diferite naţionalităţi.

● In satele regiunii Constanţa este întîmpinată cu bucurie echipa artistică a şcolii pedagogice tătare. Tinerii tătari şi turci au reale posibilităţi de a-şi dezvolta arta şi cultura lor naţională. La biblioteca „Casei de cultură a sindicatelor" sînt 6.300 de cărţi în limbile lor.

● Tinerii ceangăi din satele regiunii Bacău petrec clipe plăcute şi folositoare la cele 30 cămine culturale înfiinţate în satele lor.

● Şi lipovenii — harnici pescari din Deltă — au posibilitatea de a-şi dezvolta cultura şi tradiţiile în limba lor maternă. In raionul Tulcea sînt 58 cămine culturale 12 case de citit, 70 biblioteci cu peste 49.000 de cărţi, 30 de colţuri roşii şi 3 staţii de radioficare cu peste 1.000 de difuzoare. Pe căile apelor din Deltă, pătrunde pînă în satele cele mai depărtate nava caravanei cinematografice ce prezintă lipovenilor filme documentare şi artistice.

Pagină redactată de VICTOR CONSTANTINESCU şi ION MARGINEANU

Ei știu pentru ce muncesc

Succesele unei brigăzi de tineret de la sectorul automotoare al uzinei „23 August"

Brigada de tineret de la sectorul automotoare și succesele ei în producție sînt cunoscute de toți muncitorii uzinei „23 August". Alcătuită de trei ani, brigada a reușit să-și formeze o frumoasă tradiție în muncă. Cu mai bine de doi ani în urmă, ea a devenit fruntașă în întrecerea socialistă. La acest titlu de cinste s-au adăugat în anii care au urmat și cel de brigadă fruntașă pe uzină, apoi cel de brigadă de tineret fruntașă în raionul 23 August.

Cei 11 tineri care au format la început brigada nu mai sînt toți aceiași și astăzi. Titlul de brigadă fruntașă în întrecerea socialistă s-a păstrat însă. Dornici să învețe mai departe, unii dintre ei s-au înscris și urmează acum cursurile facultății muncitorești, alții au trecut să ajute prin cunoștințele lor pe tinerii din alte brigăzi ale uzinei. Locul lor în brigadă l-au luat absolvenți ai școlilor rezervelor de muncă sau tineri muncitori calificați în uzină.

Responsabil de brigadă este Vasile Puiu. El face parte din brigadă încă de la înființarea ei. In fiecare dimineață, înainte de a începe lucrul, Vasile Puiu și ceilalți membri ai brigăzii se sfătuiesc cîteva minute asupra acelor ce vor avea de făcut în ziua respectivă. La lucru se ajută frățește și treaba merge cu spor. Cînd se încheie ziua, tinerii își analizează munca. Mai întotdeauna ei au satisfacția de a constata că planul a fost depășit. In munca lor îi ajută mult și maistrul de secție Niculae Cristea. El este prietenul mai vîrstnic al tinerilor.

Maistrului Nicolae Cristea îi sînt tare dragi toți tinerii din fabrică. Il îndrăgește pentru sîrguința și priceperea cu care muncesc, pentru voioșia lor. El le vorbește uneori de viața și condițiile în care a învățat el meseria și cele de astăzi. Iși aduce aminte de tinerețea sa, de anii grei de ucenicie. Palmele, înjurăturile și ghionturile însoțeau fiecare lucru nou pe care îl învăța pe furate de la meșter. Foamea, mizeria însoțeau pe atunci viața fiecărui tînăr muncitor. Acum, tinerii învață în școlile rezervelor de muncă sau la cursurile de calificare din fabrici. In cele 200 de școli ale rezervelor de muncă din țară sînt pregătiți zeci de mii de tineri pentru 80 de meserii din cele mai diferite. In tot timpul școlii, elevii primesc întreținere complet gratuită, echipament, cărți, rechizite și tot materialul necesar. De instruirea lor se ocupă profesori și maiștri pricepuți, astfel că la terminarea școlii stăpînesc bine meseria. Anul trecut, 49.500 elevi au intrat în producție. In curînd vor intra în producție alte zeci de mii de tineri, promoția de anul acesta. Maistrul Nicolae Cristea îi așteaptă cu bucurie și pe absolvenții din anul acesta ca și pe cei din anii trecuți pentru că știe că sînt bine pregătiți. La cursurile de calificare din fabrici, tinerii învață de asemenea temeinic. La școala de calificare a uzinei „23 August" au învățat anul trecut 600 de tineri pregătindu-se pentru 20 de meserii. Odată intrați în producție alături de maiștrii sau de fruntașii în întrecerea socialistă, tinerii aceștia au continuat să învețe. Intotdeauna, ei au fost ajutați cu plăcere de muncitorii cu mai multă experiență. E tot atît de adevărat însă că și tinerii învață cu drag. Adeseori, după orele de lucru maistrul îi vede studiind cărți la bibliotecă și la cabinetul tehnic. Astfel, au deprins metodele înaintate de muncă și acum rezultatele pe care le obțin în producție sînt mereu mai bune.

Exemple de tineri care au ajuns în scurt timp să cunoască temeinic meseria sînt multe. La sectorul turnătorie, de pildă, lucrează brigada de tineret condusă de Ion Cristea, o brigadă fruntașă în întrecerea socialistă. La sectorul cazangerie este fruntașă brigada de tineret condusă de Mircea Ciomoș. Și la sectoarele mecanică, forje și în alte sectoare sînt multe alte exemple de tineri fruntași în muncă. Mulți dintre ei au intrat de curînd în producție, însă meseria și-au însușit-o bine în scurt timp.

Făcîndu-și odată o socoteală, maistrul Nicolae Cristea a văzut că în condițiile în care a învățat ei i-au trebuit mai bine de 10 ani pînă să ajungă să stăpînească cunoștințele pe care acești tineri le-au căpătat în numai 2-3 ani.

Pentru munca lor, ei primesc astăzi salarii la care nu îndrăznea să se gîndească în trecut nici un muncitor cu mulți ani de lucru în urma sa. Cîștiguri de peste 1000 de lei lunar realizează astăzi numeroși tineri din uzină.

Zilele trecute, maistrul Nicolae Cristea s-a întîlnit cu Nicolae Voicu și Constantin Ghica, doi tineri pe care nu-i văzuse de cîtăva vreme. Pînă nu de mult ei au lucrat în sectorul automotoare. Acum sînt studenți la Facultatea muncitorească unde se pregătesc pentru a se înscrie la Politehnica ca să devină ingineri. Gîndul că ar putea ajunge vreodată inginer nu i-a trecut prin minte în trecut nici unui tînăr muncitor. Acum însă, fiecare dintre ei are această posibilitate și mulți sînt hotărîți să facă studii superioare. Din uzină, 80 de tineri urmează la prezent cursurile facultății muncitorești, iar alții 35 frecventează cursurile institutelor tehnice de învățămînt superior. In curînd, vor pleca la facultăți și alții. Din brigada de tineret din sectorul de automotoare vor merge la facultate și tinerii Dumitru Mirică și Constantin Manole. Vor pleca de asemenea, din alte sectoare și tinerii ajustori Paul Mazilu și Gh. Bucur, frezorul Ion Pasat, strungarii Vasile Miron, Niculina Teodorescu, Radu Oprea și alții. Pe timpul cît urmează cursurile, ei primesc burse de stat.

In biblioteca centrală a uzinei și în cele 30 de biblioteci de atelier, unde maistrul Nicolae Cristea îndrumă adesea tinerii veniți să citească sau să ia cărți, sînt 52.700 volume. Impreună cu tinerii din brigadă, maistrul a asistat și la spectacolele pe care le dau echipele artistice din sectoare sau ansamblul artistic al uzinei. Deunăzi, tinerii au văzut împreună opera „Rusalka" la Teatrul de Operă și Balet.

După cum e și firesc tinerii participă cu însuflețire la activitatea sportivă. Uzina numără nu mai puțin de 12 echipe de fotbal, echipe de baschet, handbal, volei, toate acestea participă la diferite competiții. Cu mult interes au urmărit tinerii muncitori campionatele republicane de box. Aci, unul dintre ei, Dănilă Done a reușit să cîștige titlul de campion.

Stînd de vorbă cu tinerii din brigadă, maistrul le arată adeseori deosebirile uriașe dintre trecut și prezent în viața tinerilor muncitori. Pe drept, socotește el, că arătîndu-le toate acestea îi ajută să știe mai bine pentru ce muncesc, îi ajută să cunoască viața socialistă pe care o făuresc și ei, alături de întregul popor, și să muncească mereu mai cu spor.

(Agerpres)

Rărițatul mi-a scăzut recolta

Sînt țăran muncitor cu gospodărie individuală și am 5 hectare și jumătate de pămînt. Pe această suprafață cultiv grîu, orz, porumb, floarea soarelui și altele. Anul trecut, fiindcă am lucrat pămîntul bine, după metodele agrotehnice pe care le-am învățat din conferințele ținute de tehnicienii agronomi la căminul cultural, am obținut 1.800 kg. grîu la hectar, iar pe un lot îngrășat bine cu gunoi de grajd și plivit ori de cîte ori au apărut buruienile, am obținut peste 1.800 kg. grîu la hectar.

Dacă la grîu am reușit să obțin aceste rezultate, la porumb am dat greș. Pînă la însămînțări am făcut bine toate lucrările, așa cum se cere. La lucrările de întreținere însă, în loc să prășesc porumbul de trei ori, l-am prășit odată și apoi am dat cu rarița și am făcut mușuroiul. Aceste dușmani ai creșterii recoltei au făcut ca eu să nu culeg decît 70—80 de duble la hectar, pe cînd alți țărani muncitori din comuna noastră care nu au rărițat și mușuroit porumbul, ci au prășit de trei ori, au obținut cu 30—40 de duble mai mult porumb decît mine.

De aceea acum m-am lecuit cu totul de acest obicei moștenit din bătrîni și sfătuiesc pe toți țăranii muncitori să lase la o parte aceste lucrări care nu ne aduc decît pagube.

Anul acesta am însămînțat trei hectare cu grîu și două hectare și jumătate cu porumb și floarea soarelui. Zilele acestea am citit cu multă atenție Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treerat, însămînțări și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectări pe anul 1954. După ce am citit Hotărîrea am văzut limpede ce am de făcut pînă la toamnă. Pînă acum am plivit griul de buruieni, iar la porumb și floarea soarelui am dat cu prășitoarea și apoi am prășit printre rînduri. Anul acesta sînt hotărît să prășesc porumbul de trei ori și dacă va fi nevoie chiar de patru ori. Am început să mă pregătesc și pentru recoltat și treeriș. Fetele mele și nevasta lucrează la saci și cergi și la curățatul magaziei, iar eu și fiul meu pregătim uneltele. Țin ca totul să fie pregătit din timp pentru recoltare și treeriș, fiindcă sînt hotărît ca și în anul acesta primele boabe să le predau statului pentru obligația pe care o am.

DUMITRU I. IONICA
țăran muncitor din satul Scoc[illegible], comuna Vlădoaia, raionul Vînju Mare

Inmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" Ninei Popova

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 3 iunie a.c. în sala „Sverdlov" din Palatul Kremlinului a avut loc în prezența a numeroși reprezentanți ai opiniei publice sovietice festivitatea înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" cunoscutei activiste pe tărîm social N. V. Popova, secretară a Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică și președinta Comitetului antifascist al femeilor sovietice.

La festivitate au luat parte membri ai Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, ai Comitetului antifascist al femeilor sovietice, reprezentanți ai sindicatelor, activiste din capitala sovietică.

Laureata a fost salutată cu căldură de acad. D. V. Skobelțin, de N. S. Tihonov, președintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii; de K. S. Kuznețov, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică; de T. M. Zueva, membră în Prezidiul Comitetului antifascist al femeilor sovietice; de A. P. Jarova, cea mai veche muncitoare a combinatului „Triohgornaia Manufaktura", Liu Țui, reprezentantă a Federației Democrate a Femeilor din China și membră a Consiliului Mondial al Păcii, Eugénie Cotton, președinta F.D.I.F.

Cuvîntarea rostită de N. V. Popova

„Dragi tovarăși și prieteni!

Este greu să exprim în cuvinte sentimentele pe care le încerc în legătură cu primirea Premiului Internațional Stalin pentru pace.

Ințeleg bine că aceasta înseamnă recunoașterea eforturilor uriașe depuse de poporul sovietic, de femeile sovietice, în lupta pentru menținerea păcii în întreaga lume, și sînt profund emoționată și fericită că mi-a revenit cinstea de a primi această distincție.

In zilele noastre, omenirea trăiește într-o atmosferă de mare neliniște pentru soarta păcii. In timp ce în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară se face totul pentru a întări pacea în întreaga lume, pentru a îndepărta primejdia unei noi vărsări de sînge, în țările lagărului imperialist cercurile agresive desfășoară pregătiri febrile pentru un nou război mondial, ațîță psihoza de război și ura între popoare.

Dușmanii păcii, înșelînd populația țărilor lor, încearcă să-și camufleze politica externă agresivă și să denatureze totodată caracterul cu adevărat pașnic al politicii externe a Statului Sovietic. Cu toate acestea, zeci de milioane de oameni simpli din diferite țări își dau tot mai bine seama că Uniunea Sovietică luptă ferm și consecvent pentru menținerea păcii, pentru slăbirea încordării internaționale.

Oamenii sovietici muncesc neobosit pentru ca întregul nostru popor să trăiască și mai bine, pentru ca în casa fiecărui muncitor, țăran și intelectual să fie belșug. Vedem cu toții ce amploare mare a luat în țara noastră lupta pentru avîntul rapid al agriculturii și al producției mărfurilor de consum popular. In curînd, la noi vor fi, fără îndoială, și mai multe alimente și mărfuri. An de an se va trăi tot mai bine. Se face mult pentru a ușura munca femeii în familie, în gospodărie. Oamenii sovietici simt zi de zi ridicarea neîncetată a bunăstării lor.

Femeile sovietice, ca și întregul popor sovietic, sînt constructoare active ale societății comuniste, luptătoare pentru fericirea poporului. Femeile sovietice năzuiesc din toată inima spre pace.

In primele rînduri ale Federației Democrate Internaționale a Femeilor pășesc femeile sovietice, femeile Republicii Populare Chineze și ale celorlalte țări de democrație populară. In rîndurile Federației luptă activ milioane de femei din țările capitaliste și coloniale. In condiții grele, de represiuni și persecuții, ele luptă cu abnegație pentru pace, pentru drepturile lor, pentru viața copiilor lor.

Sînt cunoscute întregii lumi numele activistelor eminente ale mișcării democrate a femeilor. Dar cel mai popular și mai iubit nume pentru masele largi de femei — și nu numai pentru femei — a devenit numele laureatei Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", Eugénie Cotton, președinta Federației Democrate Internaționale a Femeilor și vicepreședintă a Consiliului Mondial al Păcii.

Decernarea Premiilor Stalin pentru pace unor cunoscute activiste pe tărîm social ca Sun Cin-lin, Pak Den Ai, Monica Felton, Andrea Andreen, Elisa Branco, Anna Seghers, Isabelle Blume, dovedește că opinia publică mondială recunoaște marele rol al femeilor în lupta pentru pace, pentru progres, precum și prestigiul uriaș al Federației Democrate Internaționale a Femeilor care s-a transformat într-o importantă forță socială.

Tovarăși și prieteni!

Eforturile popoarelor din întreaga lume au și dat rezultate: constatăm semnele precise ale unei oarecari slăbiri a încordării internaționale. Forțele păcii cresc și se întăresc pe zi ce trece. Mișcarea pentru apărarea păcii cuprinde toate păturile populației, toate organizațiile progresiste și cele mai bune forțe ale fiecărei națiuni.

De strajă păcii stă marele lagăr al păcii, democrației și socialismului. In prezent, sub steagul socialismului trăiesc și muncesc peste 800 milioane de oameni, adică o treime din omenire. Aceasta reprezintă o forță mare și puternică. Umăr la umăr cu popoarele din țările lagărului democratic luptă pentru o pace trainică popoarele din țările capitaliste și coloniale. Majoritatea uriașă a populației din toate țările, dorește cu înflăcărare pacea și urăște războiul.

In această zi memorabilă pentru mine aș vrea să urez tuturor popoarelor iubitoare de libertate din lumea veche și din lumea nouă, succes în lupta lor pentru menținerea păcii, pentru slăbirea încordării internaționale, pentru înfrînarea ațîțătorilor la un nou război.

Noi, oamenii sovietici, strîns uniți în jurul Partidului Comunist, călăuzindu-ne după marea învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, vom sta și de acum înainte de strajă păcii, vom continua marea noastră operă de construire a comunismului.

Ingăduiți-mi, scumpi prieteni, să vă exprim sincerele mele mulțumiri pentru toate cuvintele calde care au fost spuse aici. In ceea ce privește Premiul în bani, consider că își va găsi cea mai bună întrebuințare dacă va fi folosit pentru educarea copiilor orfani de război.

„Ingăduiți-mi să vă asigur că eu, ca și toți oamenii sovietici, îmi voi consacra și de acum înainte toate forțele, marii opere de construire a comunismului, cauzei sfinte a menținerii păcii". (Aplauze îndelungate).

O manevră de inspirație americană în Consiliul de Securitate

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 3 iunie a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate pe a cărei ordine de zi preliminară a figurat scrisoarea adresată la 29 mai a.c. de reprezentantul Tailandei președintelui Consiliului de Securitate. In această scrisoare se cere să se acorde atenție situației care ar „reprezenta o primejdie pentru securitatea Tailandei și a cărei continuare poate periclita menținerea păcii și securității internaționale". Deși scrisoarea nu pomenește de Indochina, totuși este limpede că este vorba despre situația din Indochina.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, Țarapkin, s-a pronunțat împotriva includerii problemei propuse de delegația Tailandei pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate. Chestiunea restabilirii păcii în Indochina — a declarat Țarapkin — este examinată în prezent la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii Sovietice, S.U.A., Republicii Populare Chineze, Franței și Angliei, alături de țările care sînt membri permanenți ai Consiliului de Securitate, precum și ai altor state interesate.

Dat fiind acest fapt, examinarea de către Consiliul de Securitate a problemei prezentate de Tailanda nu este necesară deloc. Examinarea acestei probleme de către Consiliul de Securitate nu numai că nu ar contribui la rezolvarea problemei cu privire la restabilirea păcii în Indochina, dar ar putea împiedica rezolvarea ei cu succes la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe, lucru spre care, după cum se știe, tind anumite cercuri agresive, și îndeosebi cele din Statele Unite, pentru a pregăti terenul în vederea extinderii intervenției străine în războiul din Indochina.

In această ordine de idei, a spus în continuare reprezentantul U.R.S.S., nu se poate să nu acordăm atenție coincidenței bizare că Tailanda s-a adresat Consiliului de Securitate tocmai în momentul cînd la Geneva au apărut unele simptome încurajatoare, care au dus la tratative directe între părțile interesate. Această coincidență nu este cîtuși de puțin întîmplătoare, deoarece este îndeobște cunoscut că în ultima vreme cercurile agresive — și în primul rînd cele din Statele Unite — și-au intensificat considerabil activitatea de subminare a conferinței de la Geneva. Intr-adevăr apariția în Consiliu a „scrisorii Tailandei" nu poate fi explicată altfel decît ca o tendință a acestor cercuri agresive de a zădărnici conferința de la Geneva, de a împiedica tratativele care se duc în cadrul acestei conferințe pentru găsirea unei căi spre reglementarea pașnică a problemei indochineze.

Reprezentantul U.R.S.S. a subliniat în încheiere că avînd în vedere cele expuse mai sus, delegația U.R.S.S. va vota împotriva includerii problemei propuse de reprezentantul Tailandei pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate. Reprezentantul Franței a declarat că „înțelege temerile" expuse de delegația sovietică, dar el va vota pentru includerea propunerii Tailandei pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate.

Majoritatea membrilor Consiliului au votat pentru includerea pe ordinea de zi a problemei propuse de delegația Tailandei. Reprezentantul Uniunii Sovietice a votat împotrivă.

Discursul delegatului Tailandei a abundat în atacuri calomnioase împotriva Republicii Democrate Vietnam, împrumutate din presa reacționară americană. El a cerut ca Comisia O.N.U. de supraveghere a menținerii păcii „să trimită imediat un grup de observatori ai ei" care să prezinte Consiliului de Securitate un raport.

După aceea, reprezentantul Libanului a propus să se închidă ședința Consiliului de Securitate, iar următoarea ședință a Consiliului să fie convocată luîndu-se în considerare mersul conferinței de la Geneva și dorința membrilor Consiliului. El a declarat că în prezent Consiliul de Securitate nu trebuie să examineze problema propusă de delegația Tailandei.

Propunerea Libanului a fost adoptată și cu aceasta ședința Consiliului a luat sfîrșit.

Plecarea delegației tineretului romîn la Berlin

Joi a părăsit Bucureștiul, plecînd la Berlin, delegația tineretului romîn care va participa la Congresul tineretului din întreaga Germanie pentru pace, unitate și libertate, precum și la cea de a doua întîlnire a tineretului din întreaga Germanie. Delegația tineretului romîn este compusă din Aurora Roșca, membră în Biroul C.C. al U.T.M. și Miron Olteanu, activist al C.C. al U.T.M.

(Agerpres)

Informație sportivă

Duminică, în jurul orei 18,25, posturile noastre de radio vor transmite de pe stadionul Republicii repriza doua a meciului de fotbal dintre echipele Dinamo-București și Flacăra-Ploești, contînd pentru etapa a XII-a a campionatului categoriei A.

Transmisia se va face pe lungimile de undă de 351, 285, 261 și 397 m.

Roman științifico-fantastic de I. M. ȘTEFAN și RADU I. NOR

Drum printre aștri

III. Intîmplări ciudate

(Urmare din nr. 1587, 3 iunie 1954)

Un grup de savanți din țara noastră au conceput o expediție prin spațiile interplanetare.

După ample pregătiri, membrii expediției condusă de tînărul astronom Matei Butaru se îmbarcă pe racheta „Cutezătorul" care pornește spre Hepta, principalul satelit artificial al Pămîntului.

De aici, „Cutezătorul", însoțit de cinci rachete radioghidate se îndreaptă spre un asteroid — o planetă pitică, căruia savanții îi dau numele de „Copernic". Pe acest asteroid cercetătorii vor rămîne un an și cîteva zile. După ce cele șase rachete ale expediției au aterizat pe „Copernic", astronauții se conving că aici totul este sterp. Solul se compune din stînci cenușii, unele cu un pronunțat luciu metalic. Datorită faptului că nu țin seama de forța de atracție redusă a planetei pitice, călătorii au cîteva accidente, care rămîn însă fără urmări grave. După ce determină durata zilei și a nopții și cercetează componența rocilor de pe asteroid, ei își continuă explorările.

Pe drum, radiotelegrafistul Andrei Precup zărește o piatră care i se pare interesantă și se apleacă să o ridice. Uitînd de atracția redusă a planetei pitice el se ridică brusc, ca și cînd ar fi fost pe pămînt.

SALT FARA VOIE

Radiotelegrafistul se ridicase brusc, cu o mișcare a corpului care pe pămînt ar fi părut firească. Aici însă acest gest îl aruncă în sus cu putere, spre spaima celorlalți.

Apolodor, care se afla lîngă el, țîșni înainte, încercînd să-l prindă de cizmă. Reușise să-l apuce, dar se simți ridicat și el în spațiu, căci dăduse la rîndul lui dovadă de prea multă vioiciune.

Cei rămași jos urmăreau îngroziți corpurile care se înălțau repede, îndepărtîndu-se din ce în ce mai mult de asteroid. Trupurile celor doi zburători fără voie, în pozițiile lor nefirești, ajunseră în curînd la o depărtare considerabilă.

— Nici o mișcare! — le strigă prin microfon Matei. Nu vă zbateți inutil. Peste cîteva minute, înălțarea va înceta și veți începe să coborîți.

Astronauții priveau cu ochii măriți de spaimă acest tablou straniu. Corpurile lui Precup și Dincă se aflau acum la o înălțime de aproape 100 de metri. Păreau niște gîze proiectate pe un imens geam de sticlă afumată.

Cîtva timp părură să stea în loc, nemișcați. Apoi începură să coboare.

— Se întorc, priviți, coboară! Dar ce încet cad! exclamă Sabina Turcu. Nădăjduiesc că nu vor fi primii pacienți ai cabinetului medical pe asteroid. In sfîrșit aterizară pe o stîncă.

Prin geamul coifurilor se vedeau fețele lor palide.

— Vai, prin ce-am trecut, spuse cu răsuflarea întretăiată Apolodor Dincă. Chipul lui gras șiruia de sudoare și ochii i se bulbucaseră. După un oftat care se auzi în aparate ca un hîrîit de fiare vechi, vocea lui groasă răsună plină de tristețe:

— Ce întîmplare năstrușnică! Cînd l-am apucat pe Precup de cizmă, am crezut că o să-l trag în jos, cînd colo, m-a tras el în sus, de parcă ar fi fost un balon umplut cu heliu și cu nacela lui.

— Nu găsesc comparația fericită, observă Dobre. Telegrafistul nostru nu prea seamănă cu un balon.

— Să lăsăm gluma la o parte interveni Matei Butaru. Puțin a lipsit să vă pierdem pentru totdeauna! Asta trebuie să ne fie de învățătură. O neglijență, o scăpare cît de mică, poate fi, după cum ați văzut, fatală. De acum înainte, nimeni nu va mai merge la suprafața asteroidului fără să fie legat printr-un cablu fixat de un piron bătut în stîncă. Vom proceda așa cum procedează alpiniștii. Numai că ei se leagă de teama căderii, iar noi ne vom lega ca să evităm înălțările nedorite. Dacă vom mai găsi și vreun alt mijloc de a îmbunătăți circulația noastră pe „Copernic", îl vom adopta deîndată.

Precauți, se lăsară cu toții în genunchi. Sprijinindu-se de sol pentru a obține o stabilitate mai mare, se tîrîră înapoi spre rachetă.

Inginerul Cernat stătea în fața ei, de parcă ar fi văzut-o pentru prima dată.

— Ce ai Virgil, de te uiți ca năucit la „Cutezătorul" nostru? — îl întrebă Matei. Parcă nu i-ai cunoaște pe dinafară toate secretele... Ia spune!

— Știi, Matei, sînt lucruri pe care teoretic le cunoști perfect, dar atunci cînd le trăiești, ți se par de necrezut. Am rămas buimac, cînd proptindu-mă de racheta asta cît o casă, s-a mișcat ca un bidon gol. Am mai încercat odată și îți spun... a sărit cu vreo doi metri spre dreapta, de atunci, n-am mai îndrăznit s-o ating.

— Și bine ai făcut. Ai fi putut să-ți iei zborul, ca Dincă și Precup, împreună cu racheta. Știi doar că aici, pe acest asteroid, toată nava nu cîntărește decît treizeci și cinci kilograme. Cu alte cuvinte, cu forța ta ai fi putut s-o împingi pînă departe, în spațiul interastral, de unde să nu se mai întoarcă niciodată. Va trebui s-o ancorăm puternic de asteroid.

Intrară pe rînd, cu grijă, în interiorul rachetei și își dezbrăcară costumele de protecție. Dincă scoase din aparatul de filmat peliculele cinematografice și le introduse în instalația automată de developare. Odată terminată această operație, se apucă de prepararea mîncării, căci după atîtea peripeții călătorilor li se făcuse foame.

— Deci, reluă Precup discuția, lucrurile își pierd aici aproape toată greutatea. Azi s-au petrecut multe întîmplări care dovedesc aceasta. Cît oi fi cîntărind eu pe Copernic?

— Hai cu mine, să vedem! — îi propuse doctorița. Luîndu-l de braț, îl duse la cîntarul cu arc, aflat în infirmeria rachetei.

Radiotelegrafistul se urcă pe platformă și privi uimit cadranul:

— 58 de grame? întrebă el neîncrezător.

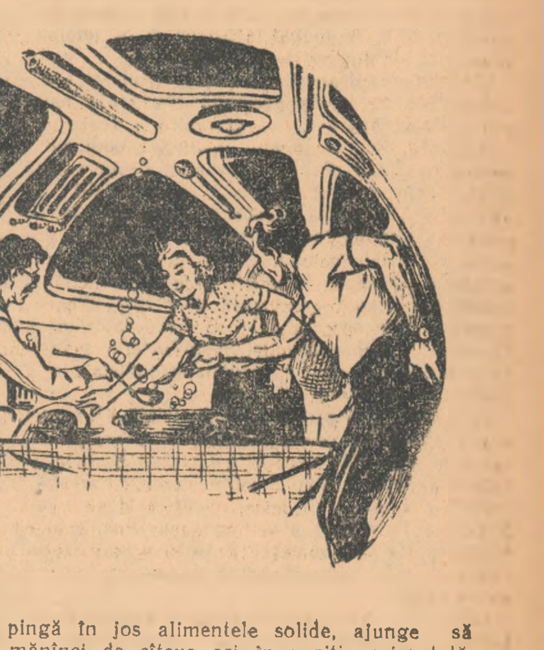
— Da, atîta tot, rîse Sabina Turcu. Vezi, pe Pămînt... aș putea să te port — dacă ți-ai păstra greutatea pe care o ai aici — în buzunarul halatului. Insfîrșit sper că sub îngrijirea mea, te vei mai îngrășa cu... cîteva grame.

SUPA BUCLUCAȘE

— La masă! Poftiți la masă! răsună prin rachetă vocea chimistului-bucătar.

Niciunul dintre călători nu se lăsă prea mult așteptat.

Apolodor Dincă aduse un uriaș castron cu supă. Cînd încercă însă s-o servească, se întîmplă un lucru neașteptat. Lichidul galben se strînse în sfere mici, care se rostogoleau neastîmpărate prin castron sau pluteau prin aer, înconjurate de vapori.

Astronauții se străduiră să prindă globulețele în linguri și să le ducă la gură. Dar sferele de supă se „sparseră și se răspîndiră ca niște picături de argint viu.

Andrei Precup prinse cîteva dintre ele în lingură și le duse la gură, dar, la prima atingere cu buzele, supa i se revărsă pe față, acoperindu-i nasul și ochii.

Lichidul se scurgea lent pe obraz și avu mult de furcă pînă ce izbuti să-l șteargă și să-și curețe hainele.

— Cum de am uitat, exclamă Dincă, punîndu-și mîinile în cap, că în condițiile forței mici de atracție a asteroidului, lichidele tind să se strîngă sub formă de sferă? In limbaj fizic, se spune că tensiunea superficială și forțele de coeziune moleculară sînt mai mari decît forța de atracție a planetei. Dar stați. In curînd ne vom putea astîmpăra foamea.

Ieși grăbit din încăpere, ducînd cu abilitate castronul pe care îl luase de pe masă.

Matei Butaru privi din întîmplare spre Aurelian Dobre.

—Dar ce ai, tovarășe profesor? strigă el uimit.

Bătrînul biolog se ridicase în picioare și stătea drept, fără să facă cea mai mică mișcare. Ochii i se holbaseră și roșeața feței sale întrecuse cu mult nuanța obișnuită.

Abia după cîtva timp fu în stare să vorbească.

— Am... înghițit o bucată de pîine și am uitat că aici trebuie să fii pregătit pentru această operație. Mi s-a oprit probabil în esofag și... refuză să coboare spre stomac.

Sabina Turcu scoase dintr-o trusă o pipetă și îi picură în gît un lichid menit să activeze mușchii esofagului. După cîteva minute, învățatul se liniști.

— Mă așteptam la asemenea mici neplăceri, le spuse doctorița. Adevărul este însă că am făcut o greșeală omițînd să organizez antrenamente de alimentare în condițiile lipsei de atracție. Și ar fi fost atît de simplu! De pildă, pentru a obișnui esofagul să împingă în jos alimentele solide, ajunge să mănînci de cîteva ori în poziție orizontală.

După cum știți, aici alimentele nu ajung în stomac sub acțiunea forței de atracție a planetei care e prea mică, ci doar datorită unor spasme ale esofagului. In aceste condiții, o îmbucătură durează uneori zeci de secunde, mai ales cît timp nu te-ai acomodat.

— Cu alte cuvinte, glumi Cernat, aci o girafă ar muri de foame, tot așteptînd să-i ajungă mîncarea din gură în stomac.

— Asta-i situația, noroc că am un gît mai scurt, zise profesorul, care își revenise între timp. Trebuie neapărat să ne rezervăm pentru mesele noastre mai multă vreme.

— Ceea ce n-o să vă strice de loc, interveni Sabina Turcu.

Bucătarul se întoarse cu o tavă încărcată cu biberoane și baloane de cauciuc.

— Tovarăși, anunță el, aduc un Cotnar de 15 ani. Să uităm pățania cu supa și să ciocnim biberoanele, în cinstea aterizării noastre pe asteroidul „Copernic".

— Așa să facem, strigară călătorii bătînd din palme. Apoi sorbiră vinul aromat, de culoarea chihlimbarului.

Afară se lăsase noaptea asteroidală și în cabina navei cosmice se aprinseră tuburile fluorescente.

Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Francez

Raportul lui Jacques Duclos

PARIS 4 (Agerpres). — TASS transmite raportul lui Jacques Duclos la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Francez.

In raportul cu privire la activitatea Comitetului Central al Partidului Comunist Francez şi la situaţia politică a Franţei, Jacques Duclos, secretar al C.C. al Partidului Comunist, a subliniat în primul rînd că Partidul Comunist îndeplineşte cu cinste sarcinile ce îi stau în faţă în lupta hotărîtă împotriva politicii războiului, mizeriei şi reacţiunii.

Jacques Duclos a acordat o mare atenţie urmărilor politicii nefaste de subordonare a Franţei imperialismului american. Caracterizînd evoluţia evenimentelor de la planul Marshall pînă la pactul Atlanticului şi „armata europeană", Duclos a arătat că pactul Atlanticului dirijat de Washington aminteşte „pactul anticomintern" care a contribuit la dezlănţuirea celui de al doilea război mondial.

Raportorul a subliniat principalele etape ale politicii imperialismului american care şi-a găsit expresia în războiul din Coreea, în acţiunile duşmănoase împotriva Republicii Populare Chineze, în crearea unui sistem ramificat de baze militare americane pe teritoriile altor state în vederea pregătirii unui nou război mondial. Guvernul S.U.A. şi-a propus să reînvie militarismul german sub steagul „comunităţii defensive europene". Planul imperialiştilor americani, a spus Duclos, constă în a reînvia Wehrmachtul hitlerist pentru a reedita războiul pierdut de Hitler.

Promotorii acestei politici consideră necesară reînvierea militarismului german camuflat sub „masca europeană". Acest camuflaj încurajează pe revanşarzii nazişti şi face parte din planul militar al cercurilor guvernante americane care se străduiesc de multă vreme să creeze o armată agresivă împotriva U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară.

Cu ajutorul tratatelor de la Bonn şi Paris, a continuat Duclos, a căror ratificare imperialiştii americani o cer Franţei, ei vor nu numai să creeze o armată nazistă revanşardă, dar şi să-şi asigure posibilitatea ca în caz de nevoie să pună frîu Franţei. „Comunitatea defensivă europeană" reprezintă o primejdie serioasă pentru pacea Europei. In ce priveşte Franţa, „comunitatea defensivă europeană" pune pur şi simplu problema existenţei Franţei ca naţiune mare şi independentă. „Comunitatea defensivă europeană" urmăreşte să coboare ţara noastră la nivelul ţărilor satelite ale S.U.A. şi revanşarzilor nazişti din Germania occidentală.

Imperialiştii americani, a subliniat raportorul, sînt interesaţi în continuarea războiului din Indochina. Temîndu-se că slăbirea încordării internaţionale va duce la complicarea greutăţilor lor economice, ei tind spre război. Iată de ce guvernanţii de la Washington, nevoiţi să înceteze operaţiunile militare în Coreea, doresc continuarea războiului în Vietnam pentru a menţine acolo un focar de război care le-ar permite să extindă războiu' în Asia. Trecînd la caracterizarea situaţiei economice a Franţei, Duclos a declarat că începînd din 1947 politica imperialiştilor americani este îndreptată spre distrugerea bazelor economice ale independenţei naţionale a Franţei. Ca urmare a înrobirii economice a Franţei de către monopolurile americane, extracţia de cărbune se reduce în Franţa în fiecare an. După anul 1947, în ţară s-au închis 75 mine, iar numărul muncitorilor din industria carboniferă a scăzut de la 338.000 la 238.000. In conformitate cu „planul Schuman" numai în bazinele carbonifere Pas de Calais şi Nord se prevede o reducere a numărului minelor de la 115 în anul 1946 la 73 în anul 1956. Sînt prevăzute măsuri similare pentru bazinele carbonifere din centrul şi sudul Franţei. Se prevede de asemenea transferarea de braţe de muncă în bazinele carbonifere din estul Franţei şi chiar în alte ţări.

Monopolurile americane supun dominaţiei lor şi alte ramuri ale industriei franceze.

Politica de subordonare economică a Franţei capitalului monopolist american subminează finanţele ţării, duce la un deficit sistematic şi la o uriaşă datorie de stat, intensificînd totodată militarizarea economiei franceze.

Zi de zi se înrăutăţeşte situaţia materială a maselor muncitoare. Din septembrie 1951, costul vieţii a crescut cu peste 20% iar salariul real a scăzut cu 10%. Actualmente, salariul real al oamenilor muncii nu reprezintă decît 50% din nivelul anului 1938. Şomajul continuă să crească; potrivit datelor oficiale, după anul 1951 numărul şomerilor a crescut cu 60%. In momentul de faţă, numărul şomerilor din Franţa se ridică la 600.000 din care numai 10% primesc ajutor de şomaj. Deosebit de extins este şomajul în industria textilă, de pielărie, în industria hîrtiei şi în celelalte ramuri ale industriei prelucrătoare.

Ţărănimea franceză trăieşte în condiţii extrem de grele. In perioada 1949—1954 puterea de cumpărare a ţăranilor a scăzut cu 10%. In timp ce în anii 1947—1948 cota parte a agriculturii din venitul naţional reprezenta 25,4%, în anul 1952—1953 ea a scăzut la 14,2%. Ţărănimea franceză este apăsată de povara impozitelor peste măsură de mari. Ca urmare a fenomenelor adînci de criză din economia franceză, în prezent producţia industrială a Franţei reprezintă doar 70% din capacitatea ei de producţie, în ciuda faptului că 15—20% revine producţiei militare. De fapt, în ultimii 25 de ani producţia industrială a Franţei nu a crescut.

In anul 1949 producţia industrială a Franţei era egală cu cea a Germaniei occidentale, iar în anul 1953 producţia Germaniei occidentale a depăşit nivelul celei franceze cu 40%. Astfel, a declarat Duclos, politica dusă de Franţa în decursul ultimilor şapte ani, este îndreptată spre slăbirea Franţei şi spre izolarea ei în faţa imperialismului german în curs de reînviere.

Duclos a arătat apoi că această politică subordonată intereselor capitalului american duce la fascizarea regimurilor dintr-o serie de ţări europene. In ceea ce priveşte Franţa, metodele reacţionare se caracterizează prin atentate la libertatea presei, la dreptul de manifestaţie, de întrunire şi petiţionare, prin atentate la drepturile muncitoreşti şi sindicale, la dreptul la grevă şi azil politic, la dreptul de vot universal, la libertatea schimburilor culturale şi informaţiilor.

După ce a făcut o caracterizare a politicii de asuprire colonială, raportorul s-a oprit asupra intensificării uneltirilor reacţiunii franceze, care persecută pentru convingeri politice progresiste, pentru apartenenţa la partidul comunist şi care a revizuit în mod antidemocratic sistemul electoral şi pregăteşte o nouă modificare a Constituţiei în interesul partidelor de dreapta din Franţa.

De aceea, a spus Duclos în continuare, partidul nostru trebuie să desfăşoare o activitate perseverentă pentru înfăptuirea unităţii de acţiune a clasei muncitoare şi pentru unirea tuturor forţelor naţionale şi democratice cu scopul de a zădărnici planurile de fascizare a ţării.

După ce a relevat realizările economice ale lagărului socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică şi a subliniat creşterea gigantică a forţelor păcii pe arena internaţională, Duclos s-a ocupat pe larg de lupta poporului francez pentru pace şi securitatea ţării sale.

Printre sarcinile care stau în faţa comuniştilor francezi în lupta pentru independenţă naţională şi pace, pentru pîine şi libertate, Jacques Duclos a pus pe primul plan lupta împotriva ratificării tratatelor militariste de la Bonn şi Paris care pregătesc crearea aşa numitei „comunităţi defensive europene". „Comunitatea defensivă europeană", a spus Duclos, nu numai că consfinţeşte reînvierea militarismului german şi lichidarea independenţei naţionale a Franţei, dar, mai mult, reprezintă o primejdie serioasă pentru pace şi securitatea frontierelor noastre.

Dacă tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" ar fi ratificat, Franţa nu ar mai dispune de suveranitate nici pentru stabilirea termenului serviciului militar, nici pentru fixarea cheltuielilor militare.

Ratificarea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", a declarat Duclos, reprezintă un act de trădare a intereselor naţiunii. Conform prevederilor tratatului, cu privire la „armata europeană", Franţa va trebui să intre în mod automat într-un război în interesul Germaniei occidentale, ca urmare a provocărilor de tot felul care pot fi întreprinse de clica revanşarzilor. Viitorul Franţei, ca naţiune independentă şi liberă, este în primejdie şi de aceea în momentul de faţă chestiunea „comunităţii defensive europene" constituie problema hotărîtoare a politicii franceze. Iată de ce trebuie dusă cu o forţă şi mai mare lupta împotriva „comunităţii defensive europene". Pentru a împiedica ratificarea tratatului cu privire la „armata europeană" şi a repurta astfel victoria, de care va depinde acea schimbare a politicii pe care ţara o doreşte, trebuie să luptăm cu toate forţele pentru coordonarea acţiunilor tuturor acelora care, ca şi noi, doresc să împiedice reînvierea militarismului german.

Jacques Duclos a opus tratatului cu privire la „armata europeană" proectul sovietic de Tratat general european cu privire la securitatea colectivă, care ar asigura în mod real menţinerea păcii în Europa.

Printre sarcinile care stau în faţa Partidului Comunist Francez raportorul a relevat lupta pentru repunerea integrală în vigoare a tratatului franco-sovietic de alianţă şi asistenţă mutuală din 1944, ca o condiţie importantă pentru apărarea independenţei naţionale a Franţei. El a chemat de asemenea la intensificarea luptei pentru recunoaşterea Republicii Populare Chineze, şi a amintit necesitatea lărgirii luptei oamenilor muncii pentru imediata încetare a războiului din Indochina. Americanii, a spus Duclos, cer Franţei să trimită noi contingente de soldaţi. Hotărîrile privitoare la menţinerea în armată a soldaţilor care urmează să fie demobilizaţi, recrutarea unor rezervişti şi încorporarea înainte de termen a unui nou contingent, dovedesc tendinţa guvernanţilor francezi de a trimite în Indochina noi soldaţi şi chiar soldaţi din armata regulată, dacă acest lucru nu va fi împiedicat de un protest popular destul de puternic.

Duclos a chemat de asemenea pe comuniştii francezi să sprijine pe toate căile lupta popoarelor din ţările coloniale pentru eliberarea lor naţională. El a demascat planurile americane de înlăturare a Franţei din Africa de nord şi a subliniat că în legătură cu aceasta contradicţiile franco-americane se agravează.

In domeniul politicii interne partidul comunist francez îşi pune ca sarcină lărgirea luptei pentru satisfacerea revendicărilor clasei muncitoare. Duclos a chemat pe comunişti să lupte nu numai pentru îmbunătăţirea situaţiei materiale a oamenilor muncii, ci şi pentru apărarea acelor ramuri ale industriei naţionale care sînt periclitate de politica de înrobire economică a Franţei de către imperialismul american.

Duclos a arătat că Partidul Comunist Francez apără următoarele revendicări ale maselor muncitoare: majorarea generală a salariilor, pensiilor şi ajutoarelor, desfiinţarea zonelor de salarizare, satisfacerea revendicărilor foştilor combatanţi şi ale victimelor războiului, ale şomerilor şi oamenilor muncii bătrîni, apărarea industriei naţionale care este sacrificată concurenţei americane, lupta împotriva „planului Schuman" şi a urmărilor lui nefaste.

Duclos a subliniat de asemenea necesitatea apărării pe toate căile a intereselor ţărănimii franceze şi a îmbunătăţirii situaţiei agriculturii din Franţa. El a chemat la intensificarea activităţii partidului comunist în rîndurile intelectualilor.

Pentru crearea unui front unit al clasei muncitoare, a subliniat în continuare Jacques Duclos, condiţia principală este renunţarea la politica care duce Franţa la ruină, înrobire şi mizerie, preîntîmpinarea ratificării tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" şi încetarea războiului din Indochina. In ultimii ani unitatea de acţiune s-a realizat nu numai pe baza luptei pentru satisfacerea revendicărilor oamenilor muncii, ci şi în procesul luptei pentru apărarea libertăţilor democratice împotriva represiunilor guvernamentale, pentru pace în Indochina, împotriva înarmării Germaniei, precum şi în cursul campaniilor electorale. Paralel cu succesele obţinute în acest domeniu există însă şi lipsuri care ies la iveală îndeosebi cu prilejul creării unităţii de acţiune în organizaţiile de jos.

Noi, a spus raportorul, trebuie să ne situăm întotdeauna pe o poziţie prietenească faţă de oamenii muncii — socialişti, să-i atragem cu răbdare şi perseverenţă de partea noastră. Lupta pentru crearea unui front unit cu oamenii muncii socialişti cere demascarea politicii trădătoare a conducătorilor partidului lor, care apără interesele burgheziei franceze şi ale imperialismului american. Jacques Duclos a subliniat că o dovadă elocventă a politicii antinaţionale a conducerii partidului socialist o constituie hotărîrile ultimului congres al acestui partid care a obligat pe deputaţii socialişti să voteze pentru ratificarea tratatului de la Paris.

Duclos a chemat cu deosebită insistenţă la ducerea unei politici de unitate de acţiune în departamentele în care federaţiile partidului socialist s-au pronunţat împotriva creării „armatei europene" şi a înarmării Germaniei occidentale.

Duclos a chemat pe comuniştii francezi să se situeze în fruntea tuturor forţelor care se pronunţă împotriva creării „armatei europene", împotriva înrobirii Franţei. Subliniind adîncirea contradicţiilor din lagărul imperialist şi năzuinţa unei părţi a burgheziei franceze de a se smulge din ghiarele S.U.A. şi de a-şi asigura o situaţie independentă, Duclos a declarat: „Este necesar ca partidul să facă totul pentru a strînge în jurul lui toate forţele naţionale pentru a elibera Franţa de tutela americană şi pentru a împiedica reînvierea imperialismului german, care reprezintă o primejdie de moarte pentru ţara noastră".

Raportorul a subliniat în continuare necesitatea activităţii partidului comunist în rîndurile ţărănimii şi micii burghezii de la oraşe, care deşi este supusă influenţei marei burghezii şi a social democraţiei, reprezintă totuşi o mare forţă şi îşi dă tot mai mult seama de necesitatea schimbării politicii actuale şi de necesitatea luptei pentru pace şi independenţă naţională, împotriva înarmării Germaniei occidentale, desfăşurate sub camuflajul „comunităţii defensive europene", a luptei pentru încetarea războiului din Indochina.

Jacques Duclos a declarat în continuare, că în pofida campaniei anticomuniste dusă de burghezia franceză, campanie care s-a intensificat în ultimii ani şi în pofida politicii guvernamentale de represiuni, partidul comunist şi-a întărit influenţa şi prestigiul în rîndurile maselor muncitoare.

Politica de scindare a mişcării sindicale a slăbit clasa muncitoare, ea nu a dus însă la desfiinţarea Confederaţiei Generale a Muncii, organizaţia sindicală de bază a oamenilor muncii. Prin şarlatanii electorale, partidul comunist a fost lipsit de 80 de mandate parlamentare, ceea ce nu a dus însă la îndepărtarea comuniştilor din parlament, scontată de burghezia franceză.

Partidul nostru, a spus raportorul, a făcut greşeli şi a trecut prin greutăţi. Duşmanii clasei muncitoare au făcut totul pentru a abate partidul comunist de la calea urmată de el, fapt dovedit de comportarea lui Marty şi Lecoeur. In urma evenimentelor din 12 februarie şi 23 mai 1952, în rîndurile partidului nostru a ieşit la iveală o subapreciere primejdioasă a importanţei reale a forţelor populare din ţara noastră şi exponentul acestei subaprecieri a fost Lecoeur.

Duclos a subliniat că sectarismul s-a manifestat de repetate ori în încercări de a renunţa la munca în rîndurile maselor muncitoare în vederea creării unor condiţii necesare realizării unităţii de acţiune.

Duclos a condamnat cu hotărîre atitudinea împăciuitoristă faţă de oportunişti. El a chemat la intensificarea muncii ideologice pentru a împiedica pătrunderea duşmanilor clasei muncitoare în rîndurile Partidului Comunist Francez. In această privinţă, a reamintit raportorul, comuniştii trebuie să dea dovadă în permanenţă de vigilenţă luptînd împotriva spionilor şi provocatorilor strecuraţi în rîndurile partidului comunist.

Arătînd că succesul partidului comunist în îndeplinirea sarcinilor va depinde de măsura în care el se va întări în întreprinderile industriale, Duclos a subliniat necesitatea respectării principiului leninist al conducerii colective de către partid şi al unei juste alegeri a cadrelor.

Referindu-se la activitatea partidului în organizaţiile de masă şi în sindicate şi chemînd comuniştii la ridicarea pe toate căile a nivelului ideologic-teoretic şi la studierea teoriei marxist-leniniste, Duclos a declarat în încheiere:

Interesele Franţei şi ale păcii cer o schimbare totală a politicii externe pentru ca eliberîndu-se de tutela americană, ţara noastră să poată urma în toate domeniile o politică corespunzătoare voinţei poporului şi să se poată împotrivi realizării planurilor de război ale imperialiştilor americani şi ale revanşarzilor germani. Astăzi partidul comunist se află în prima linie a luptei pentru independenţa naţională şi pace. Mîndria şi sensul vieţii noastre constă în faptul că noi sîntem activişti ai Partidului Comunist Francez care păstrează moştenirea măreţelor tradiţii şi exprimă marile aspiraţii naţionale.

Mîndria şi sensul vieţii noastre constă în faptul că noi sîntem activişti ai Partidului Comunist Francez care în momentele cele mai grele a ţinut sus şi ferm steagul patriotismului şi al internaţionalismului proletar.

Mîndria şi sensul vieţii noastre constă în faptul că noi sîntem activişti ai Partidului Comunist Francez care păstrează încrederea în victoria definitivă a socialismului, care luptă pentru unitatea de acţiune a clasei muncitoare şi pentru unirea strînsă a forţelor naţionale şi democratice, pentru triumful politicii de independenţă naţională, pace şi înţelegere între popoare.

Lucrările Congresului Partidului Comunist Francez

PARIS 4 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa din după amiaza zilei de 3 iunie a Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Francez, care s-a desfăşurat sub preşedinţia lui Marcel Cachin, au început dezbaterile pe marginea raportului lui Jacques Duclos.

Reprezentantul federaţiei din departamentul Rhone a Partidului Comunist, Jean Cagne, a aprobat în numele federaţiei raportul de activitate al Comitetului Central şi a vorbit apoi despre lupta pentru pace dusă de această federaţie departamentală. El a subliniat că în urma presiunii maselor largi populare, federaţia din departamentul Rhone a partidului radicalilor şi cea a partidului socialist s-au pronunţat împotriva ratificării tratatului de la Paris. In acest departament rîndurile adversarilor „armatei europene" sporesc pe zi ce trece. Numeroşi deputaţi în Adunarea Naţională din partea acestui departament s-au pronunţat de asemenea împotriva ratificării tratatului de la Paris. In departament se duce o luptă largă pentru încetarea operaţiilor militare în Vietnam.

Federaţia noastră departamentală, a continuat Cagne, desfăşoară o intensă activitate în vederea organizării luptei oamenilor muncii pentru satisfacerea revendicărilor lor. La greva din 28 aprilie au luat parte 110.000 muncitori din acest departament.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul federaţiei din departamentul Ain, care şi-a consacrat cuvîntarea problemelor unităţii de acţiune a socialiştilor şi comuniştilor şi sarcinilor Partidului Comunist la sate.

Congresul a aprobat apoi în unanimitate o rezoluţie de protest împotriva refuzului guvernului Laniel de a acorda viza de intrare în Franţa reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti din ţările de democraţie populară şi din alte ţări, precum şi împotriva interzicerii intrării în Franţa, a reprezentanţilor Partidului Comunist Italian, invitaţi la Congres. Congresul a hotărît să trimită la Ministerul Afacerilor Externe o delegaţie specială care să protesteze împotriva acestei hotărîri.

IN LEGĂTURĂ CU CONFERINŢA DE LA GENEVA

GENEVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit informaţiilor existente, în şedinţa restrînsă din 3 iunie, cele nouă delegaţii au continuat să discute chestiunea restabilirii păcii în Indochina. Delegaţia R. P. Chineze a sprijinit poziţia adoptată de delegaţia R.D. Vietnam cu privire la organele care urmează să supravegheze îndeplinirea acordului pentru încetarea operaţiunilor militare în Indochina, precum şi la funcţiunile acestor organe. După părerea delegaţiei R.P. Chineze, organele mixte şi organismul internaţional alcătuit din reprezentanţii unor state neutre trebuie să-şi desfăşoare activitatea paralel şi nici unul dintre ele nu trebuie să fie subordonat celuilalt. Controlul asupra înfăptuirii acordului, pentru încetarea focului trebuie să fie exercitat de comisiile mixte întrucît ele sînt alcătuite din reprezentanţii celor două părţi care au încheiat acordul şi de care în consecinţă depinde în întregime respectarea lui. Reprezentantul R.P. Chineze a subliniat netemeinicia afirmaţiei că înţelegerea dintre părţi ar fi imposibilă şi că comisiile mixte nu ar putea acţiona ca judecători în litigiile dintre cele două părţi reprezentate în aceste comisii. El s-a referit la acordul dintre cele două părţi în chestiunea evacuării prizonierilor grav răniţi de la Dien Bien Fu. Deşi una dintre părţi a încălcat acest acord, în cele din urmă el a fost îndeplinit şi prizonierii grav răniţi au fost evacuaţi. In ce priveşte comisia ţărilor neutre, după părerea delegaţiei R.P. Chineze, ea trebuie să poarte principala răspundere pentru împiedicarea introducerii de trupe şi echipament militar în Indochina după încetarea ostilităţilor. Ceea ce se urmăreşte prin aceasta este interzicerea introducerii de noi trupe şi echipament prin toate frontierele terestre ale Indochinei, prin toate porturile, precum şi prin frontierele maritime şi pe calea aerului. Comisia ţărilor neutre trebuie să îndeplinească aceleaşi funcţiuni în Patet-Lao şi Khmer ca şi în Vietnam. In caz contrar, puteri străine şi în primul rînd S.U.A. şi-ar putea creea baze militare în Patet-Lao şi Khmer şi de acolo ar putea ameninţa Vietnamul. R.P. Chineză nu va consimţi niciodată la aceasta.

Delegaţia franceză a întrebat faţă de cine va fi răspunzătoare propusa comisie a ţărilor neutre în ce priveşte acţiunile ei. Delegaţia R.P. Chineză a subliniat că răspunsul la această întrebare este limpede. El decurge din faptul că potrivit propunerii delegaţiei franceze însăşi, acceptată de participanţii la conferinţă, garanţiile pentru înfăptuirea acordului în vederea încetării ostilităţilor în Indochina trebuie să fie asigurate de statele participante la conferinţa de la Geneva. Prin urmare, comisia ţărilor neutre trebuie să fie răspunzătoare faţă de cele nouă state participante la conferinţa de la Geneva, care garantează îndeplinirea acordului privitor la încetarea operaţiunilor militare în Indochina.

Reprezentantul delegaţiei R.P. Chineze a subliniat că este inacceptabilă propunerea prezentată de reprezentantul baodaist în şedinţa din 3 iunie, ca Organizaţia Naţiunilor Unite să exercite funcţiunile organismului neutru pentru supravegherea îndeplinirii condiţiilor acordului pentru încetarea operaţiunilor militare în Indochina.

Lucrările conferinţei de la Geneva

GENEVA 4 (Agerpres). —

In cadrul conferinţei de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe, la 4 iunie a avut loc o şedinţă restrînsă a celor nouă delegaţii, sub preşedinţia lui V. M. Molotov, ministrul de externe al Uniunii Sovietice. In cadrul acestei şedinţe s-a continuat examinarea problemei restabilirii păcii în Indochina. Următoarea şedinţă consacrată acestei probleme va avea loc la 8 iunie.

★

GENEVA 4 (Agerpres). —

La 4 iunie a avut loc la Geneva cea de a treia şedinţă a comisiei militare însărcinată cu examinarea problemelor încetării focului şi a regrupării forţelor în Indochina.

Inlocuirea comandantului suprem al forţelor expediţionare franceze din Indochina

PARIS 4 (Agerpres). —

In urma înfrîngerilor suferite de trupele expediţionare franceze din Indochina, guvernul Laniel a hotărît să-l înlocuiască pe generalul Navarre — coautorul planului strategic americano-francez cu privire la Indochina — cu generalul Paul Ely. S-a hotărît de asemenea ca funcţia de comisar general al Franţei în Indochina, deţinută pînă acum cîteva zile de Maurice Dejean, să fie încredinţată tot generalului Ely.

Ely a deţinut în 1951 funcţia de şef al comitetului permanent al blocului Atlanticului de nord. Pentru activitatea depusă în cadrul acestei organizaţii agresive, guvernul francez l-a numit în 1953 şef al statului major general. Trebuie amintit de asemenea că generalul Ely a vizitat în cursul lunii martie a acestui an, Statele Unite, unde a purtat discuţii cu oficialităţile americane pentru a obţine intervenţia armatei americane în războiul din Vietnam, iar acum participă la discuţiile militare de la Washington cu privire la Asia de sud-est.

După căderea fortăreţei Dien Bien Fu, Ely a condus misiunea specială a generalilor francezi în Indochina, recomandînd ca soluţie „salvatoare" pentru remedierea situaţiei catastrofale de pe frontul din Vietnam, participarea forţelor S.U.A. la război.

Tratativele militare ale reprezentanţilor unor ţări occidentale

WASHINGTON 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 3 iunie au început la Pentagon (departamentul de război al S.U.A.) tratative între reprezentanţii militari ai S.U.A., Angliei, Franţei, Australiei şi Noii Zeelande în problema Asiei de sud-est. După cum anunţă corespondentul din Washington al agenţiei Associated Press la tratative iau parte: şeful statului major al forţelor maritime militare ale S.U.A., Carney; feldmareşalul John Harding (Anglia); generalul Ely (Franţa); generalul-locotenent Roweel (Australia) şi generalul-maior Gentry (Noua Zeelandă).

Corespondentul agenţiei Reuter relatează că tratativele sînt strict secrete. După cum rezultă din informaţiile acestui corespondent, tratativele au drept scop crearea unei baze pentru rezolvarea politică a unor probleme cum sînt proiectatul pact militar din Asia de sud-est îndreptat, după cum se ştie, împotriva mişcării de eliberare naţională a popoarelor din această regiune.

India şi Pakistanul acceptă să participe la o comisie neutră de armistiţiu în Indochina

LONDRA 4 (Agerpres). —

Agenţia France Presse anunţă că reprezentantul Indiei la O.N.U. Krishna Menon, şi ministrul de externe al Pakistanului, Zafrullah Han, au avut recent întrevederi cu oficialităţile britanice cu care au discutat problema participării Indiei şi Pakistanului la lucrările unei comisii neutre de control pentru un eventual armistiţiu în Indochina. Ştirile din sursă indiană anunţă că India ar fi gata să participe la un control al armistiţiului în Indochina şi chiar să trimită un contingent în această ţară cu condiţia ca reprezentantul său să asume preşedinţia Comisiei internaţionale.

S-a anunţat de asemenea că Zafrullah Han, ministrul de externe al Pakistanului şi-a dat asentimentul ca ţara sa să participe la această comisie.

Vizita marinarilor sovietici în Albania

TIRANA 4 (Agerpres). — Agenţia Telegrafică Albaneză transmite:

Vizitarea R.P. Albania de către marinarii sovietici, sosiţi într-o vizită de prietenie, a constituit un eveniment îmbucurător pentru oamenii muncii albanezi. Oriunde vin, în întreprinderi, instituţii culturale, cooperative, oaspeţii sovietici sînt înconjuraţi cu dragoste şi atenţie de muncitori şi ţărani, de vîrstnici şi copii.

La 2 iunie, Prezidiul Adunării Populare, Consiliul de Miniştri şi C.C. al Partidului Muncii din Albania au oferit la Palatul brigăzilor o mare recepţie în cinstea corpului de comandă al escadrei de vase militare sovietice.

La recepţie Enver Hodja şi amiralul Gorşkov au rostit scurte cuvîntări. Adresîndu-se amiralului Gorşkov şi ofiţerilor din escadra militară sovietică, Enver Hodja a spus:

„Bine aţi venit la noi în Albania, dragi fraţi sovietici! In numele Prezidiului Adunării Populare, al guvernului Republicii Populare Albania şi al C.C. al Partidului Muncii din Albania, vă salut călduros, eroici marinari ai glorioasei Flote maritime militare a Uniunii Sovietice. Ingăduiţi-mi să mulţumesc de asemenea din toată inima prin dumneavoastră Guvernului Sovietic şi Comitetului Central al P.C.U.S. pentru această vizită istorică fără precedent, care exprimă dragostea Uniunii Sovietice pentru poporul albanez.

Această vizită arată cît de profunde, sincere, mari şi de nezdruncinat sînt prietenia, dragostea şi devotamentul nostru, care leagă pe veci poporul sovietic de multe milioane şi poporul albanez. Vizita voastră este o expresie a glorioasei politici de pace a Uniunii Sovietice, a politicii leniniste a marelui Stat Sovietic...

Vă încredinţăm că în acest colţ al peninsulei balcanice, pe litoralul Mării Adriatice, trăieşte şi luptă neînfricat pentru socialism un popor, care deşi mic, este ferm, curajos, cu inimă de viteaz şi va rămîne pe veci credincios comunismului, Uniunii Sovietice".

In aplauzele furtunoase ale asistenţei, Enver Hodja a înmînat amiralului Gorşkov un mesaj de prietenie pentru vasele militare sovietice din partea poporului albanez, precum şi un drapel albanez — simbol al libertăţii şi independenţei — sub care au luptat pentru libertatea patriei strămoşii poporului albanez şi partizanii.

In cuvîntarea sa de răspuns, amiralul Gorşkov a mulţumit din toată inima pentru daruri şi a rostit urări în cinstea prieteniei de nezdruncinat albano-sovietice, în cinstea Partidului Muncii din Albania, a P.C.U.S., a Republicii Populare Albania şi a U.R.S.S.

A urmat un concert dat de echipa de artişti amatori a marinarilor sovietici. Şi-au dat de asemenea concursul artiştii de la Filarmonica de stat a R.P. Albania şi un ansamblu de balet. Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

La 3 iunie, delegaţia marinarilor sovietici a vizitat oraşul Şkoder unde, cu prilejul sosirii lor, a avut loc un mare miting al populaţiei oraşului. Marinarii sovietici au vizitat întreprinderi industriale din Şkoder şi cooperativa „Dobrak".

Pe stadionul „Kemal Stafa" din Tirana a avut loc la 3 iunie o întîlnire tovărăşească a echipei de fotbal a marinarilor de pe vasele sovietice cu echipa şcolii de ofiţeri „Enver Hodja".

In seara zilei de 3 iunie, amiralul Gorşkov a oferit o masă de adio pe crucişătorul „Amiral Nahimov".

Scurte ştiri

● Editura de stat pentru literatură politică a publicat într-un volum „Cuvîntările rostite de V.M. Molotov la conferinţa de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., Franţei, Angliei şi S.U.A." (25 ianuarie-18 februarie 1954).

● Guvernul american continuă politica de intimidare şi ameninţări împotriva Guatemalei. Un purtător de cuvînt al Departamentului apărării din S.U.A. a anunţat că o nouă încărcătură de arme cu destinaţia Honduras şi Nicaragua va pleca în curînd din portul New Orleans.

● Potrivit datelor oficiale, în Pakistanul de est, în cele patru zile care au trecut după numirea noului guvernator, au fost arestate 435 persoane.

● La 3 iunie a avut loc la departamentul presei de pe lîngă primul ministru al R. D. Germane o conferinţă de presă, la care reprezentantul secretariatului de stat pentru problemele securităţii de stat al R. D. Germane, Borman, a vorbit corespondenţilor de presă germani şi străini despre încercările centrelor de spionaj şi teroriste din Berlinul occidental de a împiedeca ţinerea în curînd a celei de a doua întîlniri a tineretului din întreaga Germanie.

TELEGRAMA
Consiliului Danez al Păcii

COPENHAGA

Scriitorii din Republica Populară Romînă au primit cu profundă durere ştirea morţii marelui scriitor Martin Andersen Nexö, fruntaş al literaturii progresiste contemporane, eminent luptător pentru pace. Ei se alătură doliului scriitorilor danezi şi din întreaga lume, artiştilor care îşi închină creaţia, ca şi Martin Andersen Nexö, luptei pentru împlinirea celor mai nobile năzuinţi de pace şi fericire ale popoarelor.

Uniunea Scriitorilor din R.P.R.
Preşedinte, MIHAIL SADOVEANU

S-a deschis Congresul tineretului german pentru pace, unitate şi libertate

BERLIN 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 3 iunie s-a deschis la Berlin Congresul tineretului german pentru pace, unitate şi libertate.

La Congres iau parte peste 5.000 de delegaţi şi oaspeţi din cele două părţi ale Germaniei, printre care aproximativ 2.000 de tineri şi tinere din Germania occidentală. La Congres au sosit delegaţii ale tineretului sovietic şi chinez, reprezentanţi ai tineretului din ţările de democraţie populară, din Austria, Belgia, Danemarca.

Congresul s-a întrunit sub lozinca luptei împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, împotriva tratatelor militariste de la Bonn şi Paris, pentru un viitor fericit al întregului tineret german într-o Germanie unită, iubitoare de pace, democrată şi independentă.

Deschizînd Congresul, poetul german Stephan Hermlin a dat citire mesajelor de salut adresate participanţilor la congres de către Wilhelm Pieck, preşedintele Republicii Democrate Germane, şi Otto Grotewohl, prim ministru al Guvernului R. D. Germane. Mesajele au fost salutate cu aplauze furtunoase.

După alegerea prezidiului şi a comisiilor de lucru ale Congresului a luat cuvîntul Walter Ulbricht, vice preşedinte al Consiliului de miniştri al R. D. Germane. El a vorbit despre sarcinile care stau în faţa întregului tineret german în lupta pentru unificarea Germaniei pe o bază paşnică, democrată, pentru acordarea de drepturi democrate întregului tineret german, în lupta împotriva „comunităţii defensive europene" şi a politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Walter Ulbricht şi-a încheiat cuvîntarea prin cuvinte de salut în cinstea unei Germanii unite, iubitoare de pace, democrate şi independente, în cinstea poporului german şi a tineretului german, în cinstea păcii şi prieteniei între popoare.

Au început apoi cuvîntările delegaţilor la Congres.

La sfîrşitul şedinţei din 3 iunie, Congresul a fost salutat de Bruno Bernini, preşedintele Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat.

La 4 iunie, congresul îşi continuă lucrările.

O delegaţie a tineretului sovietic la Viena

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 4 iunie a părăsit Moscova plecînd spre Viena o delegaţie a tineretului sovietic care va lua parte la adunarea tineretului, convocată de Organizaţia „Tineretul liber austriac".

O declaraţie a lui Dulles

WASHINGTON 4 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, la 4 iunie, secretarul Departamentului de stat, Dulles, a făcut o declaraţie în faţa Comisiei senatoriale pentru afacerile externe. Referindu-se la atitudinea ţărilor europene faţă de proiectele americane de constituire a „comunităţii defensive europene", Dulles a recunoscut faptul că Franţa şi Italia nu au ratificat încă C.D.E., constituie un „factor negativ". Secretarul de stat a declarat că faptul că unii dintre aliaţii S.U.A. nu au ratificat acest pact va atrage după sine o revizuire profundă a politicii americane faţă de anumiţi aliaţi ai Statelor Unite. In ceea ce priveşte situaţia din Indochina, Dulles a mărturisit că ea poate fi considerată drept „gravă".

Persecuţii în S.U.A. împotriva savantului atomist Oppenheimer

WASHINGTON 4 (Agerpres). —

Agenţiile americane de presă anunţă că un comitet special de anchetă instituit de comisia federală pentru energia atomică a S.U.A., a interzis cunoscutului savant atomist american Robert Oppenheimer accesul la uzinele atomice, considerîndu-l „un pericol pentru securitatea ţării".

Se ştie că acum cîtva timp, în urma faptului că s-a ridicat împotriva fabricării bombei cu hidrogen, Robert Oppenheimer a căzut victima unei înverşunate campanii de persecuţii. El a fost revocat din toate funcţiunile oficiale pe care le deţinea şi a fost chemat în faţa unui comitet special de anchetă, instituit cu aprobarea preşedintelui Eisenhower.

Măsurile luate împotriva lui Oppenheimer care dealtfel se integrează în ansamblul măsurilor de fascizare a vieţii publice au stîrnit o vie indignare în rîndul oamenilor de ştiinţă din Statele Unite. Astfel, un grup de profesori de fizică nucleară de la Universitatea din Chicago, colegi ai lui Oppenheimer, au dat publicităţii o declaraţie în care critică decizia comitetului de anchetă, calificînd-o drept „regretabilă şi îngrijorătoare".

SPECTACOLE

SIMBĂTĂ 5 IUNIE 1954

CINEMATOGRAFE: Patria: In numele legii; **Republica, Bucureşti, Grădina Progres, Flacăra:** Slugă la doi stăpîni; **I. C. Frimu:** Umbre; **Infrăţirea între popoare:** Epoleţii purpurii; **Maxim Gorki:** Universul, Pe fluviul Kama; **Elena Pavel, 8 Martie:** Mica şi marea fericire; **Lumina:** Comoara din insula păsărelelor; **Victoria:** Departe de Moscova; **Timpuri Noi;** 1 Mai 1954, Jurnal romînesc, Jurnal sovietic, Combina; **Gheorghe Doja:** Pulbere argintie; **Alex. Popov:** Aşteaptă-mă; **V. Roaită:** Maeştrii baletului rus; **Cultural:** Cu inimă tînără; **Const. David:** Petroliştii din Caspica, Zborul în lună; **Alex. Sahia:** Agentul secret; **T. Vladimirescu:** Oameni curajoşi; **Vergu:** Aventură la castel; **Arta:** Nunta cu zestre; **Popular:** Trei povestiri; **M. Eminescu:** Balada Siberiei; **Mioriţa:** Nicholas Nickleby; **Moşilor:** Pentru pace şi prietenie; **23 August:** Vassa Jeleznova;

REDACŢIA Bucureşti, Piaţa Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, SECŢIA SCRISORI Tel. Nr. 7.66.91, DIFUZAREA Tel. Nr. 6.38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.